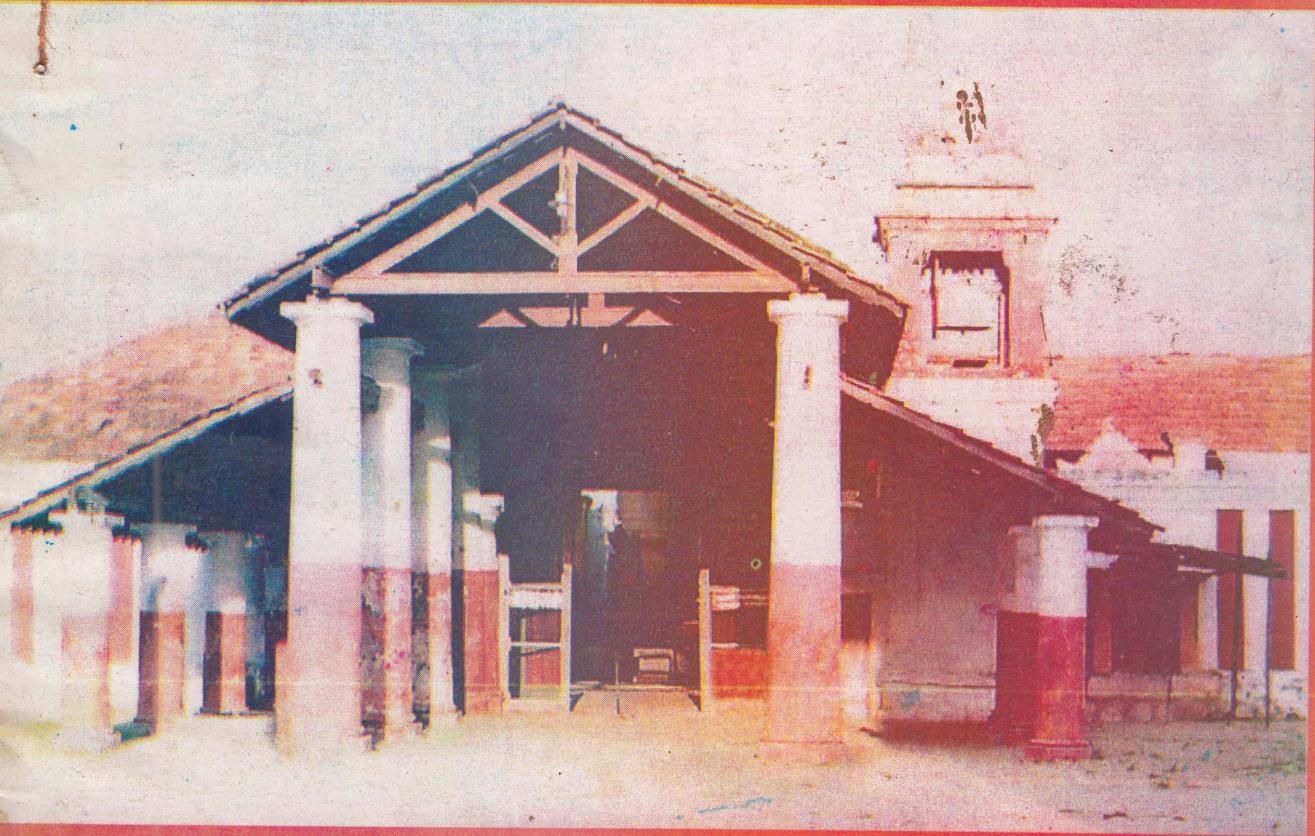

அநூல் உள்ளூல்

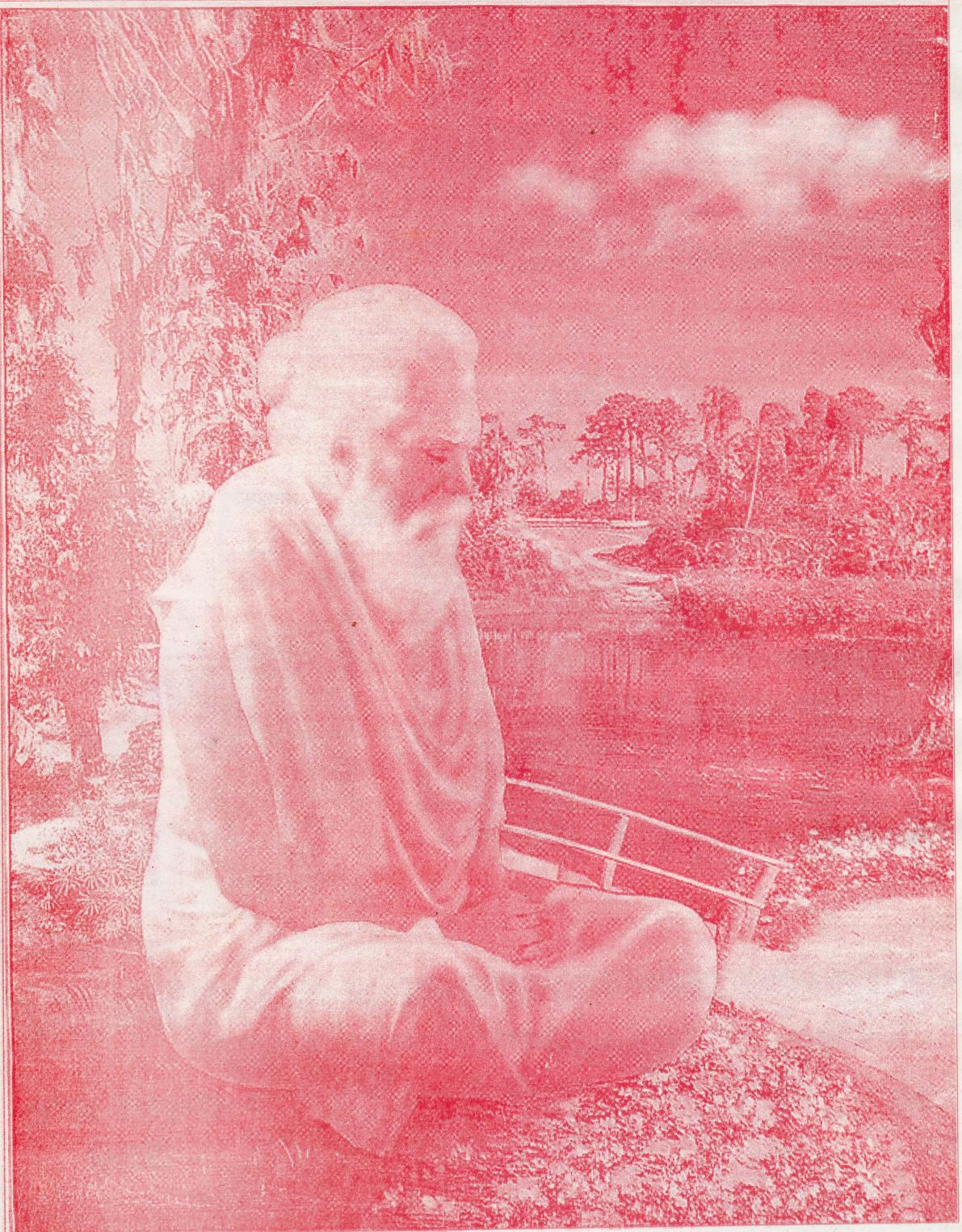
மலர்
20

மட்டுவில் பன்றித் தனவச்சி அம்மன் கோயில்
முகப்புத் தோற்றும்

பங்குளி மாத
இதழ்

வெளியீடு
ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

தெவவிப்பணம்.
ஷிவங்கை.

யோகர் சுவாமி அருந்புதூச நாஸ்

பார்த்தனி மேம் நாஸ்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

அஞ்சள் இடம்

(மாதாந்த சங்சிகை)

ஆசிரியர்:

செஞ்சொற்செல்வர்

திரு. நூறு. திருமுகுகன் அவர்கள்

உதவி ஆசிரியர்:

சௌவஞ்சிகை கா. சிவபாலன் அவர்கள்

2004 சூபானு வருடம் பங்குனி மாதம்

வெளியீடு: ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை, இலங்கை.

மலர் 20

ஓன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு

இன்னல்வந் துற்றிடும் போததற் கஞ்சோம்
ஏழையராகி இனிமண்ணில் துஞ்சோம்
தன்னலம் பேணி இழிதொழில் புரியோம்
தாய்த்திரு நாடெனில் இனிக்கையை வரியோம்.

மகாகவி பாரதியாரின் இப்பாடல் வரிகள் அற்புதமானவை. எம் இனத்திற்குப் பொருத்தமானவை. பலதுண்பங்களை பலவருடகாலமாகச் சந்தித்த மக்கள் உள்ளத்தில் எழுந்துள்ள உணர்வு இது. அமைதியையும் ஆனந்தமான வாழ்வையும் நிரந்தர நிம்மதியையும் எதிர்நோக்கிக் காத்திருப்பவர்கள் தமிழ்மக்கள். பல்வேறு அனுபவங்களோடு வாழும் இம்மக்களை யாரும் எனிதில் வாய்ச்சொல்லால் ஏமாற்றிவிட முடியாது. அகதிமுகாம்களிலும் பிற இடங்களிலும் வருடக்கணக்காக அலைந்து அலைந்து துண்புறும் மக்களுக்கு அறுநதல் யார் தருவார்? இனிய உறவுகளை இழந்தும் இம்மண்ணில் வாழும் மக்களின் நம்பிக்கை வீண்போகக்கூடாது. “ஓன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு” ஒற்றுமை நீங்கின் அனைவர்க்கும் தாழ்வு. என்ற முதலொழியை யாரும் மறந்து விடல் அல்லது. எனவே எல்லோரும் ஓன்றுபட்டு வாழ இறைவனை இருகரம் கூப்பி மன்றாடுவோம். நீதி நெறி எம்மண்ணில் நிலைத்திட நித்தியமான இறைவனை இறைஞ்சுவோம். எம்மண்ணில் வாழும் மனித நேயம் மிக்க மக்கள் பெரும்பாலும் வீரும்புவது சமாதான வாழ்வை. சமாதான வழிக்கான நிலைகளை ஓன்றுபட்டுக் காப்பதுதான் உண்மையான தொண்டு. கடமை. நாம் செய்த தவக்குறைவு எம்மிடையில் ஒற்றுமையின்மை என்பது தொடர்ந்து கொண்டு இருப்பது. அத்மஞானிகளாக விளங்கிய

யோகங்கள் போன்ற பெரியார்களிடம் அன்றே பலர் வினா எழுப்பினர். எமக்கு எப்போ விடிவு? என்று. தவழுனிவர் நீங்கள் என்று உள்ளத்தால் ஒன்றுபடுகிறீர்களோ அன்று தான் விடிவு என்றார். மேலும் அவர் கிழிந்த வேட்டி கட்டி இருக்கும்வரை என்றும் கிழிந்து கொண்டு இருக்கும் என்று தத்துவ வார்த்தை சொல்லி ஓற்றுமையின் அவசியத்தை வலியுறுத்தினார்கள். ஒன்றுபட்டு ஒருமித்து உறுதியான சமாதானத்தை எம்மண்ணில் நிலைத்திடச் செய்ய நாம் அனைவரும் பாடுபடவேண்டும். இறைபக்தி நிறைந்த எமதினிய அன்பர்களே! சிந்தித்து செயலாற்றுங்கள். நித்திய பிரார்த்தனையில் ஒவ்வொருவரும் ஓற்றுமைக்கும் சமாதானத்துக்குமாக வேண்டுதல் செய்யுங்கள். மக்களின் உறுதிகளைப்பெற்று அரசு சபை செல்லும் அன்பர்கள் மக்களின் உள்ளக் குழுறல்களை போக்க உறுதுணையாக விளங்கவேண்டும் என்று அன்பால் வேண்டுதல் செய்கிறோம்.

உறுபசியும் ஓவாப்பினியும் செறு பகையும்
சேராது இயல்வது நாடு

என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் கூற்றுக்கு அமைய உயிரை வருத்தும் பசியும், ஓயாத நோயும் நாட்டையே அழிக்கும் பகையும் இல்லாமல் இனிய நாடாக எம்நாடு மலர்ந்திட இமைப்பொழுதும் இறைவனின் திருவருளை வேண்டி உழைத்திடுவோமாக.

- ஆசிரியர்

“அருள் ஒளி” வாசகர்களுக்கு ஓர் அன்பான வேண்டுகோள்

“அருள் ஒளி” மாதம் தோறும் வெளிவந்து கொண்டு இருக்கிறது. இம்மலருக்கு பொருத்தமான, தரமான, ஆக் கங் களை நாம் தங்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறோம். நீங்கள் எங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டிய முகவரி,

ஆசிரியர்

“அருள் ஒளி”
ஸ்ரீ தூர்க்காதேவ தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

ஆசிரியர்

“அருள் ஒளி”
நுநமகள் அழுந்துகம்,
கன்னாகம்.

‘வீடு’ உ யர்த்தையோ!

வீடு என்பது கல்லாலும் மணலாலும் சேர்த்துக்கட்டிய கலவை அல்ல. அன்பு, பாசம், நல்லறம், என்னும் நற்பண்புகளால் கட்டப்பட்ட உயிர்க்கூடே உண்மை இல்லம். வீட்டுக்கு யண்ணல் போன்று அறிவிவாரியை அழைவத்தால் தருபவர்கள் முதியவர்கள். மலைப் போன்று மணம் வீசவார்கள் மழைவைகள். தாணைப் போன்று தாங்கி நிற்பவர்கள் தலைவழும் தலைவியும். எனவே வீட்டில் சடப்பொருளைத் தேடினாலும் கிடைக்காது. எனவே வீடு என்பது உயர்த்தையாக அல்லவா இருக்க வேண்டும்!

சமய வாழ்வு திருப்தியும் மக்ஷிச்சியும் திருவதூ

கலாநிதி குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள்

சமயம் ஒரு வாழ்க்கை நெறி. நாம் மனித உடம்பு எடுத்து இவ்வுலகில் பிறந்து விட்டோம். மனிதர்களாகப் பிறந்தவர்கள் பல்வேறு செயல்களையும் கருமங்களையும் வாழ்க்கையில் ஆற்ற வேண்டியவர்கள். அவ்வாறு தொழில்களைப் புரியாமல் விட்டுவிட முடியாது. தொழில்களைப் புரியும் போது அவை உலகத்தவர்க்கு நன்மை தரக்கூடியனவாகவும் அமையலாம்; கேடுகள், தீமைகள் விளைவிப்பனவாயும் அமைந்து விடலாம். நாம் செய்கின்ற காரியங்கள் உலகின் நன்மையின் பொருட்டே ஆற்றப்பட வேண்டுமானால், உரிய நெறிமுறைகளை அறிந்து அவற்றைப் பின்பற்ற வேண்டும். இத்தகைய ஒரு வாழ்க்கை நெறியை அமைத்துத் தருவது சமயம். அதனாலேயே நமது சமயம், சனதன சைவம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

மனிதர்கள் இப்பூமியில் வாழப்பிறந்தவர்கள். வாழத்துடிப்பது மனித இயல்பு. வாழ மறுப்பது வாழ்க்கைக்கு உரிய கடமைகளைச் செய்யாது தப்பித்துக் கொள்ள முயற்சிப்பது, வாழ்வைத் தறப்பது என்பவை எல்லாம் மனித இயல்புக்கு மாற்றானவை. வாழ்க்கைக்குப் பயந்து ஓடி ஒழிப்பவர்களைக் காண்கின்றோம். அது மனிதனிடமுள்ள கோழைத்தனம். வாழ்க்கையில் செய்ய வேண்டிய கருமங்களையோ, கடமைகளையோ செய்யாது விடுதல் அவர்களின் தாமத குணத்தால் நிகழ்வது என அறிஞர் கூறுவார்.

வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே; அதிலும் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்கே என்பதை உணர்ந்து நமது வாழ்வினை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மனதில் விரக்தியோ வெராக்கியமோ புகுந்தவுடன் உலக வாழ்க்கையை வெறுத்துத் துறப்பதே மேலானது என்னும் மனோபாவம் சிலிரிடம் உண்டாகிறது. இது வாழ்க்கையில் எதிர்நோக்கப்படுகின்ற சவால்களுக்கு அஞ்சி தப்பி ஓடப் பார்க்கும் முயற்சியாகும். நமது சமயம், நாம் அஞ்சாமல், வாழ்க்கையை எதிர்கொண்டு வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கும்; மகிழ்ச்சியும் திருப்தியும் பெற்று வாழ்வதற்கும் நெறிமுறைகளை அமைத்துத் தந்துள்ளது.

பக்குவப்படாத மனத்துடன், ஆசைகள் மனதில் அலைமோத, வாழ்க்கையை நீத்து, துறவியாய்ப் போதல் என்பதை நமது சமயம் அனுமதிக்கவில்லை. பகவத் கீதையில் பக்குவமற்ற துறவு கண்டிக்கப்பட்டுமூள்ளது. வெளிச் சுத்தமும் உள்ளே அசுத்தமும் கொண்டு வாழும் வாழ்வு வெறும் போலி வாழ்வாகவே அமையும். அகமும் புறமும் சுத்தமாக விளங்கும் போதே வாழ்வு சிறங்கும். குடும்ப வாழ்விலும் சரி, பொது வாழ்விலும் சரி தத்தம் கடமைகள், பொறுப்புக்கள் என்பவற்றை ஒரு போதும் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் நிறைவேற்றாமல் விடக்கூடாது.

பன்னிரு திருமுறைகள் சைவத்தின் தலைசிறந்த பிரமாண நூல்கள். இவ்வுலகத்தில் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய காரியங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டே அறநெறியில் நிற்கலாம் என்ற உண்மையை இந்நால்கள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. அறநெறியில்

நின்று, தமது கடமைகளை சமுதாய நலன் பொருட்டுச் சரிவர ஆற்றுவதே உலக பந்தங்களில் நின்று நீங்குவதற்கும், மோட்சம் அல்லது ஆன்ம விடுதலையை அடைவதற்கும் ஏற்ற வழி என்றும் நூல்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

சமுதாயத்தில் தாம் ஏற்றுக்கொண்ட பணிகளைச் சரிவர நிறைவேற்றுதல்; அதே வேளை அவற்றால் நீண்ட கால அல்லது குறுகிய கால இலாபங்கள் தமக்கு எவ்வளவு கிடைக்கும் என்னும் என்னங்களுக்கோ, எதிர்பார்ப்புக்களுக்கோ மனதில் இடங்கொடுக்காது விடுதல் என்பவற்றில் கண்ணுங் கருத்துமாக இருத்தல் வேண்டும். எந்த ஒரு பணியிலும் சுயநலம் புகுந்து விடல் ஆகாது. மனித வாழ்க்கையை இலாப நட்டம் பார்த்து நடத்தும் வியாபாரமாக மாற்றியமைக்க இக்காலத்தவர் முயல்வதால் தான், போட்டியும் பொறுமையும் தலையெடுத்துள்ளன; தருமமும் நீதியும் தலைமறைவாகி விட்டன. ஊழல்கள் பெருகியுள்ளன; அமைதியும், நிம்மதியும் அகன்று போகின்றன.

“என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்கிறார் அப்பர் சுவாமிகள். “பணிபுரி பலனை எதிர்பாராதே” என்கிறது கீதை. “கைம்மாறு கருதாது பணிபுரிதலே மிக உயர்ந்த சேவை” என்பர் பெரியோர். சுயநலப் பற்றற்று ஆற்றப்படுகின்ற கருமம் ஒரு வேள்வியாகும் என்பது சைவசமயம் தரும் முடிவு. செயலில் செயலின்மை என்பதன் பொருள் சுயநலமின்றிச் செய்யப்படும் கருமங்கள் என்பதாகும்.

தற்காலத்தில், பணிகளை ஆற்றுவதில் அசிரத்தையும் பலனை அனுபவிப்பதில் சிரத்தையும் அதிகமாகி விட்டது. இது சமய வாழ்வு ஆகாது. பணிபுரிவதில் சுயநலமற்ற பற்றற்றும்; பலனில் பற்றின்மையும் கொண்டிருத்தல் உயர்ந்தோர் பண்டு. தமக்குக் கிடைத்தவற்றையும் உரித்தானவற்றையும் அடைந்து, திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் பெற்று, பிற்பொருளில் ஆசை வையாது சுகதுக்கங்களை சமமாக ஏற்று, மனத்தில் எவ்வித சலனங்களுக்கோ குறைகளுக்கோ இடந்தராது உலக சேமங்களுக்கே முதன்மையளித்து வாழ்வது சமயவாழ்வு ஆகும். அந்தகைய நல்வாழ்வு வாழ்பவனே இல்லறஞானி. நாம் ஒவ்வொருவரும் சைவவாழ்வு வாழும் போதே, உலகில் சமாதானம் கொழிக்கும். உலகம் வாழுத்தகுந்த இடமாக மலர்ச்சி பெறும்.

வேண்டுக்கள்றோம் வேண்டியவரத்தை

வறியவர் நெய்வலை வாரி
வழங்கும் அன்னையே
அறிவதனை அனைவர்க்குமாய்
அஞ்சும் அகிலாண்டெஸ்வரியே
நெறியதனில் நின்றாக்கு நிலை
யான இன்பத்தை தரும்
ஸ்ரீநூர்க்காலீநவியன் தாந் பனிந்து
வேண்டுகின்றோம் வேண்டியவரத்தை

ஜெயகேமலதா தொட்டிலடி.

அடியார்கள் கண்ட அன்பு நெரு

திரு. க. சிவசங்கரநாதன் அவர்கள்

(சமாதான நீதிபதி, சரசாலை)

வீதியெல்லாம் விழாக்கோலம் மனைகள் தோறும் பூரண கும்பங்கள். திருவிளக்கேற்றியும் திருமுறை ஓதியும் ஆரவாரிக்கும் அடியார் கூட்டத்தின் மத்தியிலே எழில்வண்ண யானை திருவீதிவெலம் வருகின்றது. யானையிலே சேக்கிழார் பெருமான் திருத்தொண்டர் புராணத்துடன் வீற்றிருக்கின்றார். மன்னவன் அநமாயன் பின்னிருந்து கவரி வீசிக்கொண்டிருக்கின்றான். அன்று சிதம்பரத்தில் நிகழ்ந்த அற்புதக் காட்சி அது. அன்றிலிருந்து தொண்டர் தம் பெருமை கூறும் பெரியபூராணம் பண்ணிரண்டாம் திருமுறையாக சிறப்புப்பெற்றது.

“பெருமையால் தம்மை ஒப்பார்

பேணலால் எம்மைப் பெற்றார்”

என்ற தலைப்பில் இறைவன் திருமொழியாக அடியவர் இலக்கணத்தைக் கூறியுள்ளார் சேக்கிழார். அன்று சுந்தரர் பாடிய திருத்தொண்டத்தொகை முதனாலாக நம்பியின் திருவந்தாதி வழிநூலாக சேக்கிழாரின் பெரியபூராணம் விரிகின்றது. சேக்கிழார் பெருமானின் பெரியபூராண நெறியிலே எங்கள் அடியார்கள் கண்ட அன்பு நெறி அது எங்கும் பரந்து தழைக்கின்றது.

சேக்கிழார் பெரியபூராணத்தைத் தொடர்ந்து நாடெங்கும் மாகேசரபூசை போன்ற அடியவர் வழிபாடு விரிவாகப் பரந்தது. மாகேசரன் அடியர் மாகேசரர் மகேசரருக்குச் செய்யும் பூசை எனவும் வழங்கும். மாகேசர பூசை செய்யும் முறைப்பற்றிய விளக்கங்களை நாவலர் பெருமானின் நால்களில் விரிவாக காணலாம். இவ்வாறாக மாகேசர பூசையுடன் அறுபத்து நாயன்மார்களின் குருபூசைகள் சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டன. அடியார் வழிபாடு ஆலயங்களிலும் வீடுகளிலும் நடைபெற்றது. அடியார் கண்ட அன்பு நெறியாக எங்கள் சமய நெறி மலர்ந்தது.

அன்பும் சிவமு மிரண்டென்பர் அறிவிலார்

அன்பே சிவமாவதாரு மறிகிலார்

அன்பே சிவமாவதாரு மறிந்தபின்

அன்பே சிவமாயமர்ந்திருந்தாரே.

என்று எங்கள் சமயநெறி அன்பின் வடிவமாக இறைவனைக் காணுகின்றது. அன்பின் வழியாக இறைவனைக் காட்டுகிறது. இந்த அன்பின் திறம் அவரவர் நிலைக்கேற்ப வெளிப்படுகிறது. தத்தம் வாழ்வின் இலட்சியங்களில் கடமைகளில் இறையுனர்வின் உச்சங்களை அடியவர்கள் பலரும் வெளிக்காட்டினார்கள் இந்த அடியார் குழாத்தினர் இறைவனுக்கு மட்டுமன்றி தம்மையொத்த அடியவர்க்கும் அடியராக விளங்கினார். அடியார்களின் வாழ்வும் வரலாறும் எங்கள் சமய நெறியை வளர்த்தன. இந்த அடியார்கள்

கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்
 ஓடும் செம்பொனும் ஓக்கவே நோக்குவார்
 கூடும் அன்பினில் கும்பிடவே அன்றி
 வீடும் வேண்ட விற்லின் விளங்கினார்

கூடும் அன்பினில் இவர்கள் கும்பிடுவதும் உலகின் நலத்திற்காகவே இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகச் சம்பந்தர் வாழ்க்கையை நோக்கலாம்.

சம்பந்தரின் நெஞ்சம் இறைவனிடம் எதனையும் வேண்டவில்லை. வையகமெங்கனும் துயர் நீங்கி இனப்பம் பெருக வேண்டும் என்றே வேண்டியது. ஒரு தடவை இறைவனிடம் நீதி வேண்டியபோதும் நீள் நிதி வேண்டினாக்கீவது ஒன்றும் மற்றிலேன் உன்னடி அல்ல தோன்றியேன் என்று தான் சம்பந்தர் வேண்டுவதாகச் சேக்கிழார் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமக்கு நிதி வேண்டும் என்று இவர் இறைவனிடம் வேண்டவில்லை தம்மிடம் கேட்பவருக்கு கொடுக்கப் பொருள் இல்லையே என்றுதான் குறைப்பட்டார். இவருடைய தேவாரப் பாடல்கள் பலவும் அடியார் குழாத்திற்கு அருள் செய்ய வேண்டிப்பாடியவை. செங்குன்றுரிமை குளிர்ச்சுரம் நீக்குதல் வீழிமிழலையிற் பஞ்சம் தீரக் காசுபெறுதல் ஒடம் செலுத்துதல் போன்றவையெல்லாம் அடியார் குழாத்திற்கு செய்த சேவைகளாகும். இவ்வாறாக அடியார் அனைவரும் மக்கள் தொண்டையே மகேசுரன் தொண்டாகக் கொண்டார்கள்.

செல்வமிக்க இளையான் குடிமாற்நாயனார் தம் செல்வத்தின் பயனை அடியார்க்கு அமுதளித்தலிலே கண்டார். செல்வம் சுருங்கி வறுமை மிக்கவிடத்தும் தம் தொண்டினின்றும் விலகாது உயர்ந்தார். அடியார்களைப் போற்றும் உச்ச நிலையைக் கண்டவர் திருத்தொண்டார். இறைவன் திருவாயாற் புகழ்பெற்ற கண்ணப்பரின் அன்பும் எல்லையில்லாதது. அடியார் பணிக்கெனத் தம்மையே அர்ப்பணித்து உயர்ந்த அடியார்களைப் போன்றே அகவழிபாட்டின் வழி இறைநெறி வளர்த்த அடியார்களையும் காண்கின்றோம். அந்தார்யாகம் எனப்படுகின்ற அகவழிபாடு இல்லாத சிவபூசை சிறப்பற்றது. மனக்கோயிலில் இறைவனையிருத்தி உணர்வெனும் விளக்கேற்றி ஆனந்தம் என்ற திருமஞ்சனம் மாட்டி அன்பெற்ற அமுதினை அர்ப்பணமாக்கி அரச்சித்து வழிபட்ட வாயிலார் நாயனாரின் அகப்பூசையின் சிறப்பினை மறவாமை யானமைத்த மனக்கோயிலுள்ளிருத்தி உறவாகி தனையுணரும் ஒளிவிளக்குச் சுட்ரேற்றி இறவாத ஆனந்தம் எனும் திருமஞ்சனமாட்டி அறவானர்க் கண்பென்னும் அமுதமைத்தர்ச்சனை செய்வர் என்று பாடியுள்ளார் சேக்கிழார். இவ்வாறாக ஒவ்வொரு அடியவர் வாழ்வும் ஒவ்வொரு விதத்திலே சிறந்து விளங்கியது. சரியைத்தொண்டினால் உயர்ந்தோர் சிலர். கிரியைத் தொண்டினால் உயர்ந்தோர் சிலர். யோகஞான வாழ்க்கையினால் உயர்ந்தவர்கள் சிலர். இல்லறத்திலிருந்தே இறைநெறியைக் கடைப்பிடித்தவர் சிலர். சிலர் துறவுறத்தினால் உயர்ந்தவர் சிலர் மலரால் அரச்சித்தவர் சிலரோகல்லாலும் அரச்சித்தவர் இவ்வாறாக அவரவர் அனுபவ நிலைகளுக்கேற்ப வாழ்க்கை நெறிகளும் அமைந்தன. இவை அனைத்திற்கும் ஆதாரமாக விளங்கியது அன்பு.

எல்லா அறங்கஞக்கும் அடிப்படையாக உண்மையின் ஒளி துலங்க அஞ்சாமை வீரம் என்ற நல்லியல்புகள் விளங்க எங்கள் அடியார் கண்ட அன்பு நெறி வளர்ந்தது. உழவாரத் தொண்டு புரிந்தும் தேவாரம் பாடியும் நாவுக்கரசர் உண்மைநெறி நின்றார். இந்த அன்பின் வலிவும் துணிவும் வாய்க்கப்பெறுவதற்கு இறையருள் வேண்டும் அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கி என்றும் பக்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணம் செய்த அத்தன் என்றும் அன்பினால் அடியேன் ஆவியோடு ஆக்கை ஆனந்தமாய்க் கசிந்தாருக என்பரமல்லா இன்னருள் தந்தாய் என்றும் இறைவன் அருட்பார்வையை நினைந்து அன்புடன் உருகும் மணிவாசகர்

சுறில்லாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த

இன்பமே என்னுடையன்பே

என்று இறைவனை அன்பின் வடிவமாகவே பாடிநிற்பார். அடியவர் மீதும் ஆண்டவன் மீதும் அன்பு செலுத்தி ஆனந்தப் பெருவாழ்வினை எய்திய அடியார் கண்ட அன்பு நெறி எங்கள் வாழ்க்கை நெறியாகி வழிகாட்டுகின்றது. அடியார்கள் காட்டிய பாதையில் முற்றும் முழுதாக யாம் அன்புநெறியில் வாழ்ந்தால் இறைவன் வேண்டிய நேரம் கைகொடுப்பார்.

சூரியன் பேல வரழி

அறிவுயர் தெல்லியூர்வாழ் ஆத்தாளே தூர்க்கைத்தாயே
செறிவுறும் உலகமக்கள் சிந்தனைக் கிணிய தேனாய்
அறமுயர் வழிகள்காட்டும் அருள்ஒளி விளக்காய் நின்றாய்
பொறிபுலன் குளிர் வைக்கும் பூரணி நின்தாள் போற்றி

ஆய்வரங்காக நிற்கும் அருளொளி யேநின்சேவை
தாய்முலைப் பாலைப்போல சைவநன் நெறி பரப்பி
வாய்மனம் காயத்தாலே மறைமொழி பேணிநிற்க
ஒய்விலாச் சூரியன் போல் ஓங்குபல்லுழி வாழி.

அருட்கவி
சௌ. விநாசித்தம்பி

யாழிப்பாணத்து யோகர்சவயிகள்

கலாநிதி சிவத்தியிழ்சல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி J. P. அவர்கள்

“என்ன எனக் கறிவித்தான் எங்கள் குருநாதன்
இனையடியென் தலைவைத்தான் எங்கள் குருநாதன்
அன்னபிதா குருவானான் எங்கள் குருநாதன்
அவனியெல்லாம் ஆளவைத்தான் எங்கள் குருநாதன்
முன்னவினை நீக்கிவிட்டான் எங்கள் குருநாதன்
மூவருக்கும் அறியவொண்ணா எங்கள் குருநாதன்
நன்மைதீமை யறியாதான் எங்கள் குருநாதன்
நான்தானாய் விளங்குகின்றான் எங்கள் குருநாதன்”

நமது நாட்டிலே நமது கண்முன்னே சீவன்முத்தராக வாழ்ந்து 1964ஆம் ஆண்டு இறைபதம் அடைந்த யோகர்சவாமிகளை நினைவு கூருவது பெருந்தவப்போகும். சவாமிகள் ஒரு நடமாடுந் தெய்வமாகக் காட்சியளித்தவர். இவருடைய குரு செல்லப்பா சவாமிகள் ஆவார். நல்லூர்த்தேர் மண்டபத்தில் தம் குருவின் மேற்பார்வையில் நாற்பது நாட்கள் தவமிருந்தார். இதன்பின்னர் இலுப்பை மரத்தடியில் நிட்டையில் இருந்தார். தம்மைத் தரிசிக்க வருவோருக்கு உபதேசம் செய்வதும் அவர்களுடைய ஜயங்களைத் தாமாகவே உணர்ந்து தீர்த்து வைப்பதும் அவர் கடமையாக இருந்தது. அந்துடன் ‘சிவதொண்டன்’ என்னும் மாதகிதழ் மூலம் மக்களுடைய கருத்துக்களுக்கு நல்விருந்தளித்தார். சவாமிகள் அடிக்கடி கூறும் மந்திரங்களை நாம் சிந்தையில் இருத்த வேண்டும். “சும்மா இரு”, “எப்பவோ முடிந்த காரியம்”, “நாம் அறியோம்”, முழுவதும் உண்மை”, “ஒரு பொல்லாப்புமில்லை” இவற்றின் உண்மைகளை நினைந்து நினைந்து இன்புறவேண்டும்.

பெற்றோரை இளவயதில் இழந்தவரானபடியால் வாழ்க்கையைப் பற்றிய அல்லல்களும் துன்ப அனுபவங்களும் சேர்ந்து இவரை இன்பவழிக்கு இழந்துச் சென்றது. அவர் தனக்குமுன் வரும் துன்பம் மீதுரப் பெற்றவர்களை ஆதரித்து அறிவுகூறி இன்ப வழியைக் காட்டிச் சென்றார். அறியாதவனுக்கு அறிவைக் கொடுத்தும் இருட்டறையில் இருந்தவனுக்கு ஒளியைக் காட்டியும் நற்பணி புரிந்தார். இவரை நோக்கிப் பலதரப்பட்ட மக்கள் படையெடுத்தனர். பிரபுக்கள், மந்திரிகள், பட்டதாரிகள், பண்டிதர்கள், பாமரர்கள் எல்லோரும் இவரிடம் சென்று அருட்பார்வைக்கும் நல்வாக்குக்கும் தவம் கிடந்தனர். தவறு செய்தவர்கள் கூட அவர் முன்னிலையில் தம் தவறுகளைக்கூறி மனச்சாந்தி அடைந்தனர். வழிபடுவோர் கூட்டத்திற்கு அவர் காட்டிய வழிபாட்டு நெறி மிக இலகுவானதாகும். உங்கள் மனதில் ஆண்டவன் எப்படிக் காட்சியளிக்கிறானோ அந்த நிலையிலேயே வழிபடுங்கள் எனக் கூறினார்.

செல்லப்பா சவாமிகளின் ஞானத்தொடர்பு வாழ்வை முழுமையடையச் செய்தது. செல்லப்பா சவாமிகள் தமது சீடரை நாடோறும் பரீட்சித்து அவர் பக்குவ நிலையைக் கண்டு ஞானத்தை உணர்த்தத் தொடங்கினார். நல்லூர் வீதியில் காட்சியளித்த அவர் யோகர்சவாமிகளுக்கு ஞானம் உணர்த்தும் குருவாக அமைந்தமை திருவருட் செயலே. இதனை நஷ்டசிந்தனையிலே சவாமிகள் பாடியுள்ளார்.

“ஆரை வாரென் அடிக்கடி சொல்லுவான்
 தேரடிப் படியிலே சீங்காரமாய்க் கிடப்பான்
 பேறி வாளனைப் பிறரெவரு மோவறியார்
 பித்தனென் ரூலகோர் பேசுவா ரேசுவார்”

சுவாமிகளின் தெய்வத் தோற்றும் பார்த்தாரைப் பரவசப்படுத்தும் வால்நரைமுடியும் அருளொழுகும் கண்களும், சிரித்த முகச் செல்வியும் கண்டார் நெஞ்சைக் கவரக்கூடியன. கல்லைப் பிசைந்து கணியாக்கி என்று பாடினார் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். அதே போன்று இரும்பு தரும் நெஞ்சங்களை பதவிமோகம் பிடித்த உள்ளங்களை, பணம் படைத்த இறுமாப்புடன் வாழ்ந்தோர் இதயங்களை ஈர்த்து ஈர்த்து உருக வைத்தவர் இந்த முனிவர். மக்கள் எல்லோரும் சிந்தையிற் கடவுளும் செயலில் தூய்மையும் கொண்டு ஓழுக வழிகாட்டினார். இன்று அவரின் சிஷ்யர்களும் பெரும்பணி ஆற்றி வருவது கண்கூடு.

சுவாமிகளது நற்சிந்தனைப் பாடல்களிலே வேதாந்த சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. சுவாமிகளின் உள்ளம் திருவாசகப் பாடல்களில் திளைத்திருந்தமையைப் பின்வரும் பாடல் உணர்த்தும்.

“போறிவழியே போய்ப்பகுந்து புலம்பித் திரிவேணை
 நெறிவழியே நிறுத்தி நீயே நா னென்றுரைத்த
 பெரியவனைப் பித்தனைப் பிறர்பேசும் பெருமானைச்
 செறிபொழில்குழ் நல்லைநகர்த் தேரடியிற் கண்டேனே”

நாயன்மார்கள் எல்லோரும் நிலையில்லாப் பொருளை எடுத்துக்காட்டி அவ்வழி நாட்டம் செலுத்தாது நிலையான பொருளாகிய பரம்பொருளை நாடவேண்டுமென்றே வழிகாட்டினர். “நீ நானும் நல்நெஞ்சே நினைகண்டாய்” என்றும் “புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின்” என்றும் பாடிப்பாடி அறிவுறுத்தினார்கள். அந்த வழியிலே சுவாமிகளின் அறிவுறுத்தலைப் பார்ப்போம்.

“சென்றன சென்றன வாழ்நாள் அனைத்தும்
 குன்றின குன்றின செல்வமும் இளமையும்
 ஒன்றிய வகையால் உருற்றுக அறனைக்
 கன்றிய காலன் கணத்தினில் வருவான்
 ஆதலின்
 நின்றும் இருந்தும் நடந்தும் நினைமின்”

யாழ்ப்பாணமும் ஈழநாடும் செய்த தவப் பயனாகத் தோன்றிய சுவாமிகளின் எண்ணங்களும் அருள்வாக்குகளும் என்றும் எம் இதயத்தை விட்டு நீங்கா. பங்குனி மாத ஆயிலிய நட்சத்திரத்தில் அவரின் ஞாபகமாக விளங்குகின்ற அனைத்துச் செல்லங்களையும் போற்றி ஆதரித்து வாழ்வது சைவமக்களாகிய எமது பெருங்கடனாகும்.

எல்லைகள் இவ்வை அன்பற்று

திருமதி சக்தேவி கந்தையா அவர்கள், U. S. A.

மெல்லென இதழ் விரிக்கும் புத்தாண்டை 2004 பல்வேறு பிரச்சனைகளைனும் சிலவண்டுகள் ரீங்காரித்து மொய்க்கின்றன. ஆபிரிக்கக் கண்டத்தைச் சிறப்பாகத் தென் ஆபிரிக்காவை முழுமையாக ஆக்கிரமித்து 14 செக்கண்டுக்கு ஒருவரெனப் பலிகொள்ளும் எய்ட்ஸ் (AIDS) நோய் வேகமாக உலகெலாம் பரவும் அபாயம் முதன்மை நிலை பெறுகிறது. எமது மரகதத் தீவைக்கூட தொட்டு நிற்கிறது. பயப்பிடியில் நிரந்தரமாக மக்களை வைத்திருப்பதில் ஆண்திக்கும் வன்முறையாளர். எலும்பும் தோலுமாக அசைய முடியாது படுத்தபடியே ஒரு துண்டு உணவை யாராவது கொண்டு வருகிறார்களா என வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டே மரணத்தை நோக்கிப் பயணிக்கும் மனித இனம். நிரந்தர வறுமையைப் போர்வையாக்கி அதற்குள் முடங்கிக் கிடந்தபடியே ஒரு விடியலுக்காய் காத்திருக்கும் 60 மில்லியன் குழந்தைகள். யுவதிகளின் உடலை சர்வதேசச் சந்தையில் விலைபேசிக் குவிக்கும் செல்வத்தில் குபேரவாழ்வில் திளைக்கும் கும்பல - ஜி. நா. பொதுச் செயலாளர் (Secretary general) கோபி அனான் கூட ஈராக் பிரச்சனையால் மற்றைய மிக முக்கிய விடயங்கள் எல்லாம் பெட்டகத்தில் தஞ்சம் புகுந்து விட்டன என மிக வருந்திக் கூறினார். தொலைத்தொடர்பு சாதனங்கள் சிறப்பாகத் தொலைக்காட்சிகள் உலகப் பரப்பை கண்ணின் திருவாய் உருண்டையாய் மிகச் சுருக்கி எம்முன் விரிக்கின்றன.

தனிமனிதர்கள் சிலர் மிகவும் மனம் நொந்து இப்பிரச்சனைகளைத் தமதாக்கி இயன்றளவு உதவ முன்வந்துள்ளனர். மைக்ரோசோவந் (Microsoft) உரிமையாளர் 14 மிலியன் டொலர்களை ஆபிரிக்கக் கண்டத்தின் எய்ட்ஸ் நோய்க்காய் வருடம் தோறும் செலவு செய்வது கடலிலும் மாணப் பெரிய வள்ளுமை ஒப்ரா வின்பிரி (Oprah winfrey) தனியொரு பெண்ணாக பல்வேறு பிரச்சனைகளைத் தன் தொலைக்காட்சித் தொடர்மூலம் உலகின் முன் எடுத்தலசிச் சிந்திக்க வைப்பது மிகப் போற்றப்படும் செயல். அமெரிக்க மக்கள் அள்ளிக் கொடுக்கும் உளம் கொண்ட செல்வந்தார். இவர் ஏஞ்சல் நெட்வேக்குக்கு இவர்கள் கொடுக்கும் பணம் ஒவ்வொரு பெணியையும் தேவைப்படும் மக்களுக்கு ஒப்பராவால் நிறையச் செய்ய முடிகிறது. ஆபிரிக்கக் கண்டத்துடன் சிறப்பாக நெல்சன் மண்டோவுடன் இவர் தொடர்பு இதயழூர்வமானது. இந்த வருடக் கிறிஸ்மஸ் பண்டிகைக்கு இவர் அங்கு சென்று 50,000 சிறார்களுக்கு தன் சொந்தப் பணத்தில் பரிசுகள் உடை, உணவு, சப்பாத்து, புத்தகங்கள் அளித்ததன் மூலம் தான் பெற்ற இன்பம் செல்லும் தரமல்ல என இவர் கண்ணீர் சிந்திச் சிரித்தமை நெஞ்சைத் தொட்டது. போனோ (Bono) எனும் பொப் இசை மன்னன் இருண்ட ஆபிரிக்கக் கண்டத்தின் விடியலுக்காய் இசையாலும் கோடி பணத்தாலும் முயல்வர். இன்னும் பல அமைப்புகள் விரிக்கின் பெருகும். சென்னையில், எய்ட்ஸ் நோயாளர் மனநலமிழந்தோர், கற்பழிக்கப்பட்டவர், தொட்டில் குழந்தைகள் யார் எவர் எனாது அன்புக்கரம் நீட்டும் ‘உதவும் கர’ அமைப்பு அதனை வலுப்படுத்தும்

அமெரிக்காவின் இன்றைய முன்னணி டைரக்கார் நெஞ்சியாமளன் (Knightslyamalan) எனும் தமிழர் குறிப்பிடத்தக்கவர். எமது தேவஸ்தானம், விழிப்புலனிழந்தோர் வாழ்வகம், திருநெல்வேலி சிறுவர் நிறை நிலையம் ஆற்றும் சேவை உலகளவில் சிறியதெனினும் நம் நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் போற்றப்பட வேண்டியவை.

இராமபிரானின் சோகத்தை மணற்துளிகளால் இட்டு நிரவமுன்வந்தது சின்னஞ்சிறிய அணிற்குட்டி. இதோ ஒரு பென்னாம் பெரிய திமிங்கிலம் மிகப் பிரமாண்டமான 500 தொன் எடை 25 அடி நீளம் கொண்ட உடல் மிக லேசாக ஒரு பெரிய கப்பலைப் புரட்டக் கூடிய முதுகுப்பலம் ஒரு ‘கொலைத்’ திமிங்கிலம் (Kiler whale) 20 ஆண்டுகள் பல்வேறு பிரச்சனைகளில் அலைபாயும் மனித மனதிற்கு தன் அலகிலா விளையாட்டால் மகிழ்ச்சியைக் கொட்டி வருகிறது. கேய்கோ (ஐப்பான் மொழியில் அதிஸ்ட தேவதை) (Keiko) வின் கதையை பலர் அறியாதிருக்கலாம். இதோ

கேய்கோ பிறந்தது (Iceland) ஜலன்ட் கடலில் 1977ஆம் ஆண்டு 2 வயதுக் கேய்கோவை 79இல் பிடித்து ஒரு கடற்பூங்கா நிறுவனத்திற்கு விற்று விட்டார்கள். இவர்கள் அப்புங்காவில் அமைந்த சுமாரான சுற்றுளவுடைய செயற்கைக் கடல் நீர் தேக்கத்தில் இதை விட்டு பல்வேறு விளையாட்டுக்களைப் பழக்கி இதனால் பெருஞ் செல்வமீட்டினர். தன் கனத்த உடம்பை அணாயாசமாகத் தூக்கிக்கொண்டு 20 அடி நீர்மேலெழுந்து ஒரு குட்டிக்கரணம் போட்டுவிட்டு நீரில் தலைகுத்தணக் குதிக்கும். அதன் உடம்பின் கண அளவு தண்ணீர் மேலெழுந்து சிதறித் துவாலையாய் கொட்ட அதில் நனைந்து கொண்டே மக்கள் ஆரவாரித்துக் கைகொட்டுவார். காதை நீட்டிக் கொண்டு இதைக் கேட்டு குதூகவிக்கும் கேய்கோ, பெண்களைச் சிறுவரை முதுகில் வைத்து மிக மென்மையாகச் சுற்றி வரும். கீதார் இசைப்புடன் இணைந்து தன் குரவில் பாடுவது இதற்கு மிகவும் பிடிக்கும்! இப்படிப் பல சாகசங்களைப் புரிந்து மற்றவர்களை மகிழ்விப்பதில் பேரின்பம் அடைந்த கேய்கோவை தினமும் பல்லாயிரம் மக்கள் பார்த்து ஆண்டிப்பார்.

விரீவல்லி (Free willy) என்ற படத்தில் நடித்த கேய்கோ ஒரு சுப்பஸ்ராஜாக உலகமெலாம் மதிக்கப்பட்டது. இப்படத்தில் ஒரு சிறு பெண் இதைத் தன் நெருங்கிய நண்பனாகக் கொண்டு அதன் சுதந்திரத்திற்காய் பாடுபட்டு வெற்றியுமடைகிறாள். மக்கள் தம் மகிழ்ச்சிக்காய் சிறை வைத்திருந்த இதைக் கடலில் கொண்டு விடச்செய்கிறாள். இப்படம் தந்த செய்தியால் மெச்சிகோவில் ஒரு நீர்ப்புங்காவில் (Acquarium) நோயுறிருந்த கேய்கோவை 1998ஆம் ஆண்டு பாரிய விமான உதவியுடன் கொண்டு சென்று ஜஸ்டன்டில் விட்டார்கள். பயிற்றப்பட்ட கேய்கோவை திரும்பவும் கடலில் நீந்தி மீண்டிடத்து உண்டுவாழுமதன் இயல்பு நிலைக்கு மாற்ற மாதமொன்றிற்கு 50,000 டொலர்களைச் செலவு செய்தது கேய்கோ நிறுவனம்! இப்படி அதை ஒரு வருடம் பழக்கி அதை ஜஸ்லன்ட் கடலில் விட்டு விட்டார்கள் அது இன்பமாக வாழுமென்ற நம்பிக்கையில் ஆனால்

ஒளவைப்பாட்டி சொன்ன மொழி 'நல்லாரோடு இணங்கி இருப்பதுவும் நன்றே' இதை நாம் அவ்வளவு தூரம் நினைப்பதில்லை. எப்படித்தான் கேய்கோ புரிந்து கொண்டதோ அதற்கு மீண்பிடித்து உண்டு சகபிராணிகளுடன் கடலில் வாழப் பிடிக்கவே பிடிக்கவில்லை. ஒரு மனிதனை முழுமையாக விழுங்கக் கூடிய சிறு முதலையைக் கடித்து நொருக்கக் கூடிய வாயும் நீண்ட தூர பல்வரிசையுமடைய கேய்கே மக்களை நேசித்து, மக்களுக்காக வாழ விரும்பியது. தானாக வளிகண்டு பிடித்து 870 மைல் நீந்தி அது நோர்வேயில் ஒரு குடாவிற்கு வந்து விட்டது மக்களைத் தேடி! ஆச் சரியமாயில் வையா? மனிதன் வன் முறையை நோக்கி நகர்கிறான். கொலைத்திமிங்கிலம் தன்நீரை குன்றி சாந்தமாய் வாழ விரும்புகிறது.

அண்மையில் டிசம்பர் 12இல் நியுமோனியா நோய்கண்டு கேய்கோ தன் 26ஆம் வயதில் இறந்து விட்டது. இது கேட்டு உலகெலாம் அலறி அல்லல்பட்டு வடித்த கண்ணீர் கடலில் இதன் பட்டுக்கம்பளம் போர்த்திய உடல் மிதந்து சென்று நிரந்தரமாய் உலகத்திரையிலிருந்து மெல்ல மறைந்துவிட்டது. என்ன உங்கள் கண்ணில் நீர் துளிர்க்கிறதா? துடைத்து விடுங்கள். ஏனெனில் இதன் கதை புனிதமானது. அன்புடையரெல்லாம் பிறர்க்குரியா.

சோறு மணக்கும் மடங்கள் எலாம்
தாய்மை மணக்கும் சிந்தை எலாம்
சுவணம் மணக்கும் ஆடை எலாம்
தொங்கல் மணக்கும் தோள்கள் எலாம்
சேறு மணக்கும் கழனியெலாம்
செல்வம் மணக்கும் மாடமெலாம்
தென்றல் மணக்கும் மேடை எலாம்
தெய்வம் மணக்கும் செய்யுள் எலாம்
நீறு மணக்கும் நெந்றியெலாம்
நெய்யே மணக்கும் கறிகள் எலாம்
நெருப்பு மணக்குங் குண்டமெலாம்
நேயம் மணக்கும் வீதிஎலாம்
சாறு மணக்கும் குன்றத்தார்
தலைவா தாலோ தாலேலோ
சகலா கமபண்டித தெய்வச்
சைவா தாலே தாலேலோ

சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ்
மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை

ஆழங்காற்படல்

முருகவே பரமநாதன் அவர்கள்

வாழும் படிக்கில் வையமெலாம்
 வங்கக் கடலிற் கொழிநாட்டி
 வங்கமோட்டுஞ் சிங்கை மன்னர்
 வாழ்வு வளப்பொற் புதிரணைத்தும்
 தாழப் புதைத்துக் கூழாங்கற்
 றரவை தோற்றுஞ் சிங்கைவெளி
 தானே சொல்லுங் கதைக்கெல்லாம்
 நானே சாட்சி யெனவந்து
 நீளப் பெருக நினைந்துணரும்
 நினைவர் முதலா எனைவோரும்
 நின்பா ஸன்பாய்க் கசிந்துருகி
 நெடுநாட் பெருக்கும் பக்திநலத்
 தாழங் காற்பட் டமர்ந்தருள்சீர்
 அருளே தாலோ தாலேலோ
 அன்பே யுருக இன்பருஞும்
 அரசே தாலோ தாலேலோ

வல்லிபுர மாயவன் பிள்ளைத்தமிழ் - தாலப்பருவம்-1

ஆழங்காற்படல்:- (விளக்கம்)

நினைவாழுமதலாம் எனைவோர் என்பது ஆதிகாலந் தொட்டு வல்லிபுரமாயவனை ஆதரித்து, கோயில் கட்டி, குளங்தொட்டு, தலம் அமைத்த புண்ணியர்கள் அனைவரையும் (வல்லிபுரம், ஆழ்வார், வேலர், சேதர், தாமர், நினைவர்) அனைவரையும் குறிப்பதாகும். மாயவனைப் பினிக்கும் சாதனம் பக்தியொன்றே. (பக்திவலையிற் படுவோன் காண்கதிருவாசகம்) பக்த வத்ஸலன் என்பது மாயவன் சார்பில் பிரபல்யம் பெற்ற ஒரு திருநாமம். அவன் சார்பில் பக்திநலம் முதிர்ந்தவர்கள் ஆழ்வார்கள். ஆழந்து நின்று அனுபவிப்பவர்கள் என்பது அதன் பொருள். அவர்கள் நிலை ஆழங்காற்பட்டிருக்கும் நிலை என்பது மரபு வழிப்பட்ட ஒரு குறியீடு. இனி, தம்மில் ஆழங்காற்படுவார்-பக்திப் பெருக்கிற்றானும் ஆழங்காற்பட வேண்டியது மாயவனுக்கு இன்றியமையாதது என்ற நிலை தத்துவ விளக்கத்தில் ஒன்று. இது புலப்பட நினைவர் முதலோர் பக்தி நலத்து ஆழங்காற்பட்டு என வந்திருத்தல் காண்க. வியாபகமே தன்னியல்பாய், நிராதாரமாயுள்ள தெய்வம், எங்கேனுமோரிடத்தில் உறைவதெனில் அதற்கு ஆதாரம் வேண்டும். அவ்வகையில் காட்சிப்பொருளாயமையும் ஆதாரம், ஆலயம் மூர்த்தி என அமையும். இதை விடமுக்கியமானது கருத்துப் பொருளாய் இருக்கும் ஆதாரம் அது வேறொவுமன்று. ஆதரிப்பார் பக்திப் பெருக்கொன்றே. இது ஒன்று இருக்குமளவில் மூர்த்தி இல்லாமலும் தெய்வம் ஓரிடத்தில் இருக்கலாம். இது இன்றேல் ஆலயமுர்த்திகள் இருந்தும், தெய்வம் அங்கில்லாமலும் இருக்கலாம் என்ற நோக்கு முக்கியமானது.

நூலாசிரியர் கலாநிதி மு.கந்தையா பக்கம் 103-104

ஆழங்காற்படல் என்ற வழக்காறு வைணவ மரபு ஆகும். எனினும் பொதுவாயும் பிரயோகிக்கப்படும். துறை தோய்ந்த கல்வியை எல்லையற்ற படிப்பின் தொங்கலை ஆழமான வித்தியா தத்துவத்தை ஆழந்தகன்ற கூர்மையை, அ.கியகன்ற ஆற்றலை, அறிவை, கல்வியின் உச்சப்படியான ஆளுமையை, இது சுட்டி நிற்கிறது. இப்பிரயோகம் கல்வி வல்லாரைச் சிந்திக்க வைக்கும். ஏன் நாமும் கற்கை நெறியை விசாலமாக்கவும், ஆழமாக்கவும் மேற்கொண்ட துறைசார்ந்த படிப்பில் ஆர்வப்படவும், ஆழந்து படிக்கவும் எம்மை நெறிப்படுத்துகிறது. உயரிய கல்வியின் அதியுயர்ந்த அறிவைப் பெற இப்பிரயோகம் எம்மைத் தூண்டுகிறது. கம்பநாடனைக் கல்விக்கடல் என்பர். தமிழகத்து நிறையறிஞரான இராமராசனை “கல்விக்கடல்” என்று விருது வழங்கிக் கொரவித்தனர். அன்னவரின் நுண்மான் நுழைப்புலமே அதற்குக் காரணம். ஆழப்படிப்பு, அகலப்படிப்பு, என எம் ஆசிரியர்கள் அறிமுகம் செய்தார்கள். அதை நாம் கூர்ந்து அவதானிக்க வேண்டும். மேலெழுந்தவாரியான படிப்பிலும் ஆழமான கல்வியறிவு தான் நமக்குப் பிரதானம். இது சிந்தனையைத் தூண்டுவது மதிக்கப்படுவது மற்றோரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவது, கணிப்பானது, சபைக்கு ஏற்றது, நாய்வால் கொண்டுகடல் ஆழம் காணமுடியாது. நூல்ளாவே ஆகுமாம் நுண்ணறிவு என்பர் ஓளவையார். உலகம் வியக்கும் கல்விமான்களின் பாதையிலே, நாமும் ஆழமான தடம் பதிக்க வேண்டும் நுனிப்புல் கறிப்பதன்று படிப்பு. வெள்ளாடு அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக, இலைகுழைகளைக் கடிக்கும். அப்படியான படிப்பு மேல்மட்டமானது (SHALAW) பக்மாடு ஆற அமர மேயந்தபின்பு ஒரு மர நீலவிலே கிடந்து அசைபோடும் (அசை மீட்கும்) இது போலவே மாணவன் தொழிற்பட வேண்டும். எனவே வாழ்நாள் பூராவும் படித்து நிறைவான அறிவைப் பெறல்வேண்டும். கத்தியைத் தினமும் தீட்டுவது போல் புத்தியையும் தீட்டுவேண்டும். எல்லாம் தெரிந்தவர்கள் என்ற முனைப்பை விடுத்து மற்றவர்களோடு ஒப்பிடும் போது நாம் அவர்கட்டு எம்மட்டு என்ற தங்சிறுமை தேவை. தற்பெருமை கொள்ளல் கூடாது. கற்றது கைம்மன்னளுவு கல்லாதது உலகளாவு கல்வி கரையில். கற்பவை நாட்சில என்று கூறிய புலவர்களின் கருத்தை மனதிற் கொள்ளல் நன்று. கல்வி மகாசமுத்திரம் போல விரிந்து, பரந்து, ஆழந்து, அகன்று அமைந்திருக்கிறது. அதைக் கடந்து நாமும் அறிவாளிகளாய்த் திகழக் கல்வியில் ஆழங்காற்படல் அதிமுக்கியமாம்.

கல்வியிலே மேலோங்கிய முனைவர்களின் உயர்வுக்குக் காரணிகள் என்ன என்பதைச் சிந்திப்போம். பசுபிக் மகாசமுத்திரத்தின் ஆழத்தை விஞ்ஞானம் கணக்கெடுத்து விட்டது. செவ்வாயிலும், சந்திரனிலும் மனிதம் கால் பதித்து விட்டது. விண்மன்றலத்திற் புதிய கோள்களைக் கண்டு கொண்டனர் வானியல் விஞ்ஞானிகள். என்சோதிடப்படி பிள்ளைகட்டு என்ன பெயர் குட்டலாம் என நேரத்தைப் பாழடிக்கிறது நமசமுதாயம். எல்லோருமே சாத்திரிகள். இப்படிப் பெயர் வைத்தவர்களில் எத்தனை வீதமானவர்கள் கியாதி பெற்றுள்ளனர். கிரக சாந்தியும் அர்ச்சனையும் அபிடேகமும் தான் செலவந் தனாக்குகிறது. நம் இலக்கு முடநம் பிக் கையினின் று விடுபட்டு தூரநோக்குடையதாய் அமைதல். ஆம் குறுகிய நோக்கும் ஒடுங்கிய மனப்பான்மையும் உலக நோக்கில் அகற்றப்படவேண்டியன. விஞ்ஞானத்திலும் மெய்ஞ்ஞானத்திலும்

நாம் முன்னேறுவோம். புதியபாதை சமைப்போம். புத்தொளி காண்போம். ஆலயங்கள் புதிதாய் அமைக்க உதவும் ஆர்வலர்கள் இன்று தேவையில்லை, உள்ள சினகரங்கள் தம்போக்கினை மாற்றிச் சமுதாயத்தை வளர்க்கும் மையங்களாய் மாறுவேண்டும். சைவப்பெருங்குடி மக்கள் விழிப்புணர்வு பெற்று மாற்று வழிவகைகளைக் கையாள வேண்டும். சைவ சமயத்துக்கு உத்வேகம் கொடுக்கும் கோயில் எச்மானார்களே இன்று தேவை. மூடநம்பிக்கைகளை, அறியாமையை, மட்மையை, கண்முடித்தனங்களை வளர்க்காமல் அறிவு சார்ந்த மறைஞானச் செல்வாகளை உருவாக்க வேண்டும். ஏமாறுபவர்கள் இருப்பதாற்தான் ஏமாற்றுவோர் முன்னேறுகிறார்கள். எமது பணம் வீண்விரயமாவதை எவரும் விரும்பமாட்டார். தெய்வங்களைப் பெருக்கும் சமயம், புதிய உந்சவங்கள் உருவாக்கும் ஆலயம். வேத சிவாகமத்தை மீறும் கோயில்கள் - கோயில்களாகா ஈதெல்லாம் சமய ஞான சூன்யத்தையே வெளிப்படுத்துகிறது. ஆலயம் பெருகும் அளவுக்கு ஆத்மீகம் வளர ஆலயம் இடமளிப்பதில்லை கோயில் சிறக்க மணியகாரரும் பூசகரும் சமய ஞானத்தில் ஆழங்காற்பட வேண்டும். படிப்பாளிகளே எமக்குத் தேவை, படைப்பாளிகள் சீதிருத்தப்படைப்பாளிகளாய் அமைதல் வேண்டும்.

ஒரு மாணவன் ஆதாரப் பாடசாலையிலே ஆரம்பக்கல்வி பெறுகிறான். பின் கல்லூரிப் புகுமுகத்தேர்வெழுதி சித்திபெற்று பிரதம வகுப்புப் படிக்கிறான். அதில் முன்னேறி (O/L) க. பொ. த. (சாதாரணம்) பரீட்சையிற் பாஸ்பண்ணி (A/L) க. பொ. த. (உயர்தரம்) படித்து நிறைபுள்ளி பெற்று பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்பை மேற்கொள்கிறான். அங்கே B. A, B. Sc பட்டம் பெற்றுத் திறமை மிககோர், பட்டம் பெற்று படிப்பை மேற்கொண்டு (M. A, M. Sc) உயர் பட்டம் பெறுவர். அதிற் சிலர் Ph D, D. Sc படித்து பட்டம் பெறுவர். இவ்வண்ணம் முயற்சியால் முன்னேறி அதியுயர் பட்டம் மூலம் கல்விமான் ஆகிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் தாம் தாம் மேற் கொண்ட துறையில் ஆழங்காற்பட்டவர்கள் தான். இப்பட்டங்களோடு எமது கல்வியறிவு பூர்த்தியாகாது. பல்கலைக்கழக மதிலைத் தாண்டிய பின்னரும் படிப்புண்டு. ஆழ்கடலிலே மூழ்கி முத்தும் பவளமும் எடுப்பவர்போல் நாம் மேற்கொள்ளாம் துறை தோறும் ஆழமாய்ப்படித்து உயரவும் வேண்டும். பல்கலைக்கழகம் போகாமலே கல்விமான்களாய்ப் பட்டொளி விட்ட அறிவுலக மேதைகளையும் நாம் என்னிப்பார்க்க வேண்டும். உலக சிந்தனையாளர்களைக் கருத்திற் கொள்வோம். காமராஜர், ஈவேரா, அப்பாத்துரைப்பிள்ளை போல்வோர் நல்ல முன்மாதிரியானவர்கள். நம் மண்ணின் சிந்தனையாளர் கைலாசபதி, பண்டிதமணி, நாவலர், விபுலானந்தர், தனிநாயக அடிகளார், அசீஸ், புலவர்மணி போன்ற பலர் நம் மண்ணின் புகழ்பேணிய கல்வி வல்லாளர்களே. இவர்கள் எம் கலங்கரை விளக்கங்களாகும். வாழ்வியற் கல்விக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோமோ, அதிற் சதமடங்கு ஆத்மீகப் படிப்புக்கு, சைவசமயப் பண்பாட்டியலுக்கு, காத்திரம் கொடுக்க வேண்டும். எம் உயிரோடு தொடர்புடைய கல்வியிலும், அதன் பேராண்மையிலும் நாம் அறிஞர்களாய்த் திகழ வேண்டும். வயிற்றைக்கழுவும் படிப்பு உலகியலோடு தொடர்புடையது. எனவே ஆத்மீக இயல்சார்ந்த சாத்திரம், அளவை, தத்துவம் என்பனவற்றில் நாம் பேரறிஞர்களாய்த் துலங்க முயற்சிப்போம். அது நமக்கு நிறைவு தருவதுடன் ஆத்மாத்த உணர்வையும் தந்து இறைவனோடு கலக்கவழிவகுக்கும்.

அதற்கான எத்தனங்களில் நாம் மேற்கொள்ளல் இன்றைய தேவையாம். நாமும் நம் சந்ததியும் பண்பட இது இன்றியமையாதது. வீண் இடம் பத்தைத் தவிர்த்து ஆன்றவிந்தடங்கிய கொள்கைச் சான்றோராக நாமும் வாழ்ந்து, நம்பரம்பரையையும், அவ்வழியிலே வளர்த்தெடுப்போம். தொழிற்கல்வியோடு ஆன்ம ஈடேற்றத்தையும் மையமாக்கி நம் கல்வித்துறை வளர் வேண்டும். நிலைத்து நிற்கும் குட்டைகளாக நம் ஆலயங்கள் மாறுமால் ஒடும் கங்கையாக நம் ஆலயங்கள் புனிதம் காக்க நாம் வழிகாட்டிகளாவோம். பூட்டுப் பலகையும், காட்போட்டும் கொண்டு நிர்மாணித்த இடங்கள் ஆலயங்களாகுமா அங்கே ஆத்மார்த்தப்பூசைநடைபெறல் வேண்டும். பிறமதத்தவரின் சமய ஈடுபாட்டை நம்மோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் நாம் அவற்றை வயிறு வளர்க்கும் கூடாரங்கள் என்றுதான் கூறலாம். வயிறு வளர்ப்பதுடன் உயிரையும் வளர்க்க கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் எம்மிடம் வேகம் இல்லை அக்கறை சிரத்தையில்லை. எனவே சமயக் கல்வியையும் கற்று நல்லதோர் சமுதாயத்தை அமைப்போமாக. இதற்கு சமயஞானம் தேவை ஆதலின் அதிலே ஆழங்காற்படுவோம்.

**தொட்டனத்தாறும் மணற்கேண் மாந்தர்க்கு
கற்றனத்தாறும் அறிவு**

குறள் 396

துவிந்து கற்போம் - கற்றுத்துவிவோம்.

**பங்குஷ்சி தீங்கள்ளி மக்ஞமையிடே
எடுப்பு**

பங்குஷ்சி தீங்கள் எங்கும் ஒளிதரும்
மங்களத் திருநாளாம்

தொடுப்பு

அங்கைகு வித்தடி தொழுமடி யார்துயர்
மங்கிடும் நன்நாளாம்

முடிப்பு

அருள்தரும் அன்னை பார்பதி பரம
சிவன்திரு மணநாளாம்
அருள்திரு முருகன் வள்ளியை வதுவை
கொண்டதும் இந்நாளாம்
கருணைவி ழிமலர் திறந்தருள் புரியும்
கந்தனின் திருநாளாம்
வருவினை நீக்கி வாழ்வினில் ஓங்கச்
செய்திடும் பொன்னாளாம்.

கவியாக்கம்:

ச. குகதேவன், தெல்லிப்பழை.

சிறுவர் விருந்து

பிரார்த்தனையன் பலன்

சகோதரி ஜதீஸ்வரி அவர்கள்

அன்பான பிள்ளைகளே!

எல்லாம் வல்ல பார்வதி பரமேஸ்வர் உங்கள் எல்லோருக்கும் எல்லா நலமும் தரப் பிரார்த்தனை! எமது அம்மையப்பராகிய சிவபெருமான் அடியார்க்கு எளியவர். அற்புதமான கருணை உள்ளவர். அவருடைய கருணை மகா பெரியது. இரக்கம் நிரம்பிய சிவபெருமான் கருணைசெய்த ஒரு நிகழ்வை இன்று கூறுகிறேன்.

முன்னொரு காலத்தில் காஞ்சிபுரத்தில் இருந்து அரசு புரிந்த சோழ அரசன் ஒருவன் ஒருநாள் காட்டுவளம் காண விரும்பினான். தனது மிக நெருங்கிய பரிவாரத்துடன் தகுந்த ஆயத்தங்கள் செய்துகொண்டு ஒரு நாட் காலை காட்டுக்குப் போனான். வளம்மிகுந்த காட்டில் சுற்றித் திரிந்து, விதம் விதமான மரம் செடி கொடிகள் விதம் விதமான பறவைகள், மிருகங்கள், மலர்கள், மூலிகைகள், குளங்கள், ஓடைகள் எல்லாவற்றையும் அரசனும் பரிவாரத்தினரும் பார்த்துப் பார்த்துப் பரவசம் அடைந்தனர். நேரம் போனதே தெரியவில்லை. மத்தியானம் ஆகிவிட்டது நல்ல களைப்பு அத்துடன் எல்லோருக்கும் நல்ல பசி.

ஒரு ஓடைக்கரைப் புல்வெளியில் எல்லாரும் இருந்தார்கள். “இந்த ஓடையிலே மேல் கழுவி, இங்கே இருந்து நாம் கொண்டு வந்த கட்டுச்சாதம், பட்சணங்கள், பழங்களைச் சாப்பிடுவோம்” என்று மந்திரி முதலியோர் கூறினர். அரசனும் சம்மதித்தான்.

ஓடையிலே எல்லோரும் நன்கு குளித்துக் கரையேறினர். ஆடை அணிகளை அணிந்து, விபூதியைப் பூசிக்கொண்ட ராஜா கூறினார்.

“சமீபத்திலே ஏதாவது சிவன் கோயில், அல்லது சிவலிங்க சந்திதி இருக்கிறதா என்று பார்த்து வாருங்கள்! சிவலிங்கத் தரிசனம் செய்தபின் தான் நான் சாப்பிடுவது வழக்கம்” மந்திரி, தளபதி ஆகியோர் சுற்றுவட்டாரத்தில் தேடிப்பார்த்தனர். சிவன் கோயிலோ, சிவலிங்கமோ எங்கும் காணப்படவில்லை. நேரமோ ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. பசி வயிற்றைக் கிள்ளுகிறது. அரசன் நீண்ட நேரம் பசியுடன் காத்திருக்கிறான்.

தளபதியும் மந்திரியும் தமக்குள் கலந்து பேசி ஒரு முடிவெடுத்தனர். காட்டிலே மரம் வெட்டியவர்கள் விட்டுப்போன ஒரு ஆப்பு கிடந்தது. ஆப்பு என்றால் கோடரிபோல மரம் பிளக்கும் ஒரு இரும்புக் கருவி. கோடரியைவிடப் பலமடங்கு பெரியது. துவாரம் இல்லாத தலைப்பகுதி வட்டமாக இருக்கும். இப்போ; இந்த ஆப்பினை ஒரு கொன்றை மர நிழலில் சிவலிங்கம் மாதிரி நட்டு வைத்தார்கள். மந்திரியும், தளபதியும் அந்த ஆப்பிற்கு ஒரு பட்டுத் துண்டைச் சாத்தி, கொன்றைப்பூ, வில்வ இலைகளைக் கோர்த்து

மாலையும் குட்டினர். அவசர அவசரமாக இந்தப் போலிச் சிவலிங்கத்தை உருவாக்கி விட்டு, தமக்குள் பயந்தபடி அரசனிடம் போனார்கள்.

“அரசே! நீண்ட நேரம் தேழியும் சிவன்கோயில் எதனையும் நாங்கள் காணவில்லை. அதிஷ்டவசமாக வேடர்களோ, விறகு வெட்டிகளோ வணங்கும் ஒரு சிவலிங்கத்தைக் கண்டுபிடித்து விட்டோம். வாருங்கள் தரிசிக்கலாம்!” என்று அரசனிடம் சொன்னார்கள்.

உணவுப் பொருட்களோடும், ஒரு சிறு கலசத்தில் ஒடை நீரோடும் புறப்பட்டான் அரசன். பரிசனங்கள் காட்டிய சிவலிங்கத்தைக் கண்டான். பயபக்தியுடன் அதற்கு அர்க்கிய, பாத்தியம் சமர்ப்பித்தான். உணவு, பழங்கள் எல்லாவற்றையும் படைத்தான். “கருணைக் கடலே! இடர் குழந்த கானகத்தில் எழுந்தருளி அற்புதக் காட்சிதரும் தங்களுக்கு ஆயிரம் ஆயிரம் வணக்கங்கள்” என்று நெடுஞ்சான் கிடையாக வீழ்ந்து வணக்கம் செலுத்தினான். சுவாமிக்குப் படைத்த உணவினை அரசனும், பரிவாரமும் பகிர்ந்து சாப்பிட்டனர்.

இப்போ; திருப்தியான மனிலையில் அரசன் கூறினான். “இந்தக் காட்டில் இப்படி அருள்மிகுந்த சிவலிங்கத் திருமேனி எழுந்தருளி உள்ளது! இந்த நல்ல நாளில் இதனை நாம் தரிசித்து அருள்பெற்றோம். இவ்விடத்தில் நித்திய பூஜை நடக்க வேண்டும். உடனே இவ்விடத்தில் ஒரு சிவாலயம் எழுப்ப வேண்டும். அரண்மனைக்குச் சென்று நல்லதொரு சிற்பியை அழைத்து வாருங்கள் உடனே!”

அரச கட்டளைப்படி சிற்பியை அழைக்க நகர்நோக்கி இரண்டு குதிரை வீரர் பறந்தனர்.

இப்போ, சிவலிங்கத்தை உருவாக்கிய தளபதியும், மந்திரியும் திடுக்கிட்டனர்.

“கடவுளே! உண்மை வெளிப்பட்டால் எம்கதி என்ன? தலை உருளப்போகிறது!” என்று மனதுக்குள் இடிந்து போனார்கள்!

“எங்கும் நிறைந்த பரமேஸ்வரா? எங்களைக் காப்பாற்று! அரசனை ஏமாற்றியது குற்றமே. ஆனால்; அவர் பசியால் வாடுவது கண்டே இந்தப் பொய்யைப் புனைந்தோம். ஈசா எங்களைக் காப்பாற்று!” என்று உயிர் உருகி, உணர்வு கசிந்து மனதுக்குள்ளே பிரார்த்தனை செய்தார்கள். கண்களோ கரை புரண்டு கண்ணீர் வடித்தன. நகரத்திலிருந்து சிற்பி வந்துவிட்டார். அரசன் வேண்டியபடி சிவாலயம் அமைக்க ஒப்புக்கொண்டார். ஆகம விதிப்படி ஆலயம் எழுப்ப வேண்டும். முதலில் அங்கே எழுந்தருளி இருப்பது தாவர லிங்கமா, சங்கம லிங்கமா, தான்தோன்றி ஈஸ்வரனா, தேவ லிங்கமா, மானிட லிங்கமா, அதன் அளவுப் பிரமாணம் என்ன எந்தத் திக்கில் வாயில் அமைக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் அறியவேண்டுமே. அதற்காக; முதலில் சிவலிங்கத் திருமேனியை ஆய்வு செய்யத் தொடங்கினார்.

அங்கே சாற்றியிருந்த பட்டு, மலர்கள், மாலை எல்லாவற்றையும் அகற்றத் தொடங்கினார். உண்மை வெளிப்படப் போகிறதே என்ற அச்சத்தில் மந்திரியும், தளபதியும் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிற்பி நன்றாக ஆராய்ந்தார்.

வியப்புடன் அரசனைக் கூவி அழைத்தார். “வேந்தே! வந்து பாருங்கள்! நீங்கள் கண்டுபிடித்த இந்தச் சிவலிங்கம் அற்புதமான தான்தோன்றித் திருமேனி! அருள் நிறைந்த, சைதன்யம் (உயிரப்பு) பெருகும் அதி அற்புதமான சிவலிங்கம் இது! அரசன் சிவலிங்கத்தைத் தொட்டுத்தடவிப் பார்த்தான். ஆனந்தக்கூத்தாழனான். அதை முதலில் கண்டுபிடித்த (?) மந்திரி, தளபதி ஆகியோரைக் கட்டிப்பிடித்து மகிழ்ச்சி தெரிவித்தான். அவர்களும் தான் நன்றாகப் பார்த்தார்கள். அங்கே நிஜமான, ஒளிப்பிளம்பான சிவலிங்கமே காட்சி அருளியது.

நெஞ்சு வெடித்துவிடும் ஆனந்தம்!

அவர்கள் நிகழ்ந்த நிஜத்தைக் கூறினார்கள்.

நம்பமுடியாத அற்புதம் நடந்திருக்கிறது!

அரசன் அவற்றைக் கேட்டு அதிசயித்தான் அவர்களை வணங்கினான். முறைப்படி சிவாலயம் எழுப்பினான். நித்திய நைமித்திய பூஜை நிகழ நிவந்தங்கள் எழுதி வைத்தான்.

அந்த இடம் திருஆப்பனுர் என்ற ஊராயிற்று. அந்தச் சிவன் திருஆப்பீஸர் என்ற பெயர் பெற்றார். அனுபத்து முன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராகிய சாக்கிய நாயனார் வழிபட்டு, தரிசனம் பெற்று, முத்தியடைந்த இந்தத்தலம் இன்றும் உள்ளது! வணங்குவோம்!

நூலா புரியாயோ!

கரிய யிருள்போல் குழந்து கொடு

வினைகள் - என்னறிவை மயக்கி வழி

தெரிய விடாமல் தினம் தினம்

நோகவைக்கும் வேதனைகளை

உரிய உன்னருளால் நீக்கி

யென் அல்லல் அனைத்தும் தீர்

துரித கதியில் துயர்கள் போக்கி

துணைபுரிவாய் ஸ்ரீ தூர்க்கா!

இராமஜேயபாலன்

கொக்குவில்

கந்தபுராண சிறுவர் அழுதம்

- மாதாஜி

36. ஜயனாரின் வீரம்

இந்திராணி, இந்திரனின் செயல் நன்கு நிறைவேறுவதற்காகச் சிவபூசை செய்து கொண்டிருந்தாள். அப்போது பேயாக அசமுகி இந்திராணி முன் வந்துநின்றாள். இந்திராணி எழுந்து ஓடப்பார்த்தாள். ஓடாதே நில் என அசமுகி அதிகாரமாகக் கத்தினாள். பின்னர் இந்திராணியை நோக்கி அசமுகி, “நீ மகாலட்சுமி போல இருக்கின்றாய், இந்திரன் எனது அண்ணனுக்குப் பயந்து நாட்டை விட்டு ஒடியே விட்டான். ஆகையால் எனது அண்ணன் சூரியனத் திருமணம் செய்து வாழ்” எனக் கூறினாள். இந்திராணி இடியேறுண்ட நாகம்போல மயங்கினாள். பின்னர் அசமுகியுடன் இந்திராணி வாதாடினாள். ஜயனாரை இந்திராணி தியானித்து அழுதாள்.

“நீயாக என்னுடன் வராவிட்டால் நானாக வலிந்து உன்னை இழுத்துச் செல்வேன்” என்று கூறி இந்திராணியின் இருகைகளையும் பற்றியிழுத்தாள். இந்திராணி ஜயப்பனை நினைந்துருகிப் பிரார்த்தனை செய்தாள். இந்திராணியின் பிரார்த்தனை வீரமகாளின் காதுகளுக்கு எட்டியது. உடனே அவர் வாளையெடுத்து வந்தார். நீண்ட நேரம் அசமுகிக்கும் வீர மாகளருக்கும் கடும்போர் நடந்தது. முடிவில் வீரமாகள் அசமுகி துன்முகி ஆகியோரின் கரங்களை வெட்டினார். இரத்தம் ஆறாகப் பெருகியது. எவ்வாறாயினும் இந்திரன் முதலானோரைச் சிறையில் அண்ணனைக் கொண்டு வைப்பிப்பேன் எனச் சபதம் கூறினாள் அசமுகி.

சீர்காழியில் இந்திராணிக்கு நடந்த நிகழ்வுகளை, நாரதர் மூலம் இந்திரன் அறிந்தான். தேவர்களுடன் இந்திரன் சீர்காழி வந்தான். வீரமாகாளருக்கு நன்றிகூறி அவரை ஜயப்பனிடம் அனுப்பினான் இந்திரன். எந்த நேரத்திலும் அசரப்படை சீர்காழிக்கு வரலாமென ஊகித்த இந்திரன் இந்திராணி தேவர்களுடன் மேருமலைச் சாரலில் மறைந்திருந்து தவம் செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

37. அசரர் குலநாசத்தின் அறிகுறி

சகோதரர் பிள்ளைகள் தேவர்கள் முதலியோர் குழந்து வாழ்த்துப்பாட சூரபன்மன் அரச சிம்மாசனத்தில் இருந்தான். அப்போது வீரமகேந்திரபுரியின் வாசலில் அசமுகி துன்முகி உதிரம் கொட்டும் கைகளுடன் புலம்பிக் கொண்டு வரும் காட்சி, கூடிய விரைவில் அசரர் குலம் அழியும் போலக் காட்டியது.

அசமுகி அழுத வண்ணமாக சூரனின் அத்தாணி மண்டபத்திற்கு வந்தாள். விண்ணகமும் மண்ணகமும் நடுங்கப் பெரிதாக அழுதாள். தேவர்கள் சூரனின் அடிமை அதனால் அவர்களால் கொடுமை செய்ய முடியாது யாராக இருக்க முடியும் என்று

சிலர் நினைத்தார்கள். அசமுகி, தனது உறவினரை ஓவ்வொருவராக விழித்து அவர்களின் வலிமைகளைச் சுட்டிக் காட்டித் தனக்கு உதவி செய்யவில்லை, வீரமாகாளனைப் பழிவாங்கவில்லை என்று குழுநினாள்.

கடைசியாக சூரபன்மனின் கால்களில் வீழ்ந்து, தன்கையே தனக்கு உதவி, எனக்கு உதவியான கைகளை இந்திரனின் தூதுவனான வீரமாகாளனால் இழந்து விட்டேன் இனி இறப்பது மேல் என்று வாய்விட்டுக் கதறினாள்.

“இந்திராணியை உனக்காகக் கவர்ந்து இழுத்துவரப் போனேன். இதனைக் கண்ட வீரமாகாளன் எனது கைகளைத் துண்டித்து விட்டான். இக்கேடு உன்னால் நேரந்தது. சூரபன்மன் தன் தங்கையின் வார்த்தைகளைக் கேட்டான். கோபம் தலைக்கேறியது. மீசை துடிதுடித்தது. எவ்வாறாயினும் தேவர்களை வருத்துவது சிறைவைப்பது எனத் தீர்மானித்தான். இதனை அறிந்த திக்குப்பாலர்கள் திசைமாறி ஓடினார்கள். முனிவர்கள் மூலைக்கொருவராய்ப் பதாங்கினார்கள். மலைகள் கடல்கள் கூட நடுங்கின.

சூரனின் மகன் பானுகோபனைப் படையுடன் சீர்காழிக்கு அனுப்பினான். பானுகோபனுக்கு இடம் காட்டத் துன்முகி கூடவே போனாள். சீர்காழியில் யாருமில்லாதது கண்ட பானுகோபன் விண்ணுலகம் சென்று இந்திரன் மைந்தன் சயந்தன் முதலாகப் பல தேவர்களைப் பிடித்து வந்து சிறையிலிட்டான். பிரமனைக் கூப்பிட்டுச் சூரபன்மன் அசமுகியின் வெட்டுண்ட கரங்களைப் படைப்பித்தான். சிறைப்பட்ட சயந்தன் தேவர்கள் சூரன் முன் நிறுத்தப்பட்டார்கள்.

38. அபயமளிக்கும் முருகப்பெருமான்

சயந்தனும், தேவர்களும் பானுகோபனால் சிறைப்பட்டு பட்ட துயர்களை இந்திரன் அறிந்து மனக்கவலை அடைந்தான். அமரர் லோகம் எரியுண்டதை நினைந்து வெதும்பினான். பின்னர் மேருமலைச் சாரலில் கடுந்தவம் இருந்தான். சிவபெருமான் தமது மாமதூர மலர்வாய் திறந்து தேமதூரத் தமிழால் நாம் உமையை மணந்து ஒரு குமாரனைத் தருவோய் அவன் அசரர்களை அழித்து உங்களுக்கு வாழ்வு தருவான், என்று அருளி சிவபெருமான் மறைந்தார். அதன் பின் நடந்தவை தாங்கள் அறிவீர்களன்றோ. சன்முகநாதன் அறியாதது உலகில் உண்டோ எனினும் வியாசர் தொடர்ந்தார்.

திருமால் பிரம்மன் முதலிய தேவர்கள் ஆலோசனை நடத்தி மன்மதனைச் சிவபெருமானிடம் அனுப்பினார்கள். மன்மதன் மலர்க்கணைகள் எம்பிரான் மீது விட்டான். எம்பெருமான் நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்ததும் மன்மதன் சாம்பலானான். இரதிதேவி கலங்கினாள். சிவனுடைய திருமணத்தின்போது மன்மதன் அருவவடிவமாக இரதிக்குமட்டும் தெரிந்தான். ஆனால் தேவர்கள் இன்றுவரை கலங்கிக் கொண்டே இருக்கின்றார்கள். இனிமேலாதல் தேவர்களைக் காப்பாற்றுவது தங்கள் கடமை என வியாசர் பகவான் பிரார்த்தனை செய்தார்.

வியாசர் பகவானின் முதுகை குமரக்கடவுள் தன் திருக்கரத்தால் தடவினார். இனிமேல் தேவர்களின் துயரம் நீங்கி விடுமெனத் திருவாய் மலர்ந்தார். தேவர்கள் எல்லையில்லா உவகை கொண்டார்கள்.

39. வீரவாகுதேவர் தூது

கந்தகவாமி சேனைகளுடன் இருந்த காலத்தில் வியாசரின் கதைகளைக் கேட்டு உடனும் போருக்குப் புறப்படவில்லை. போரின் இலட்சணம் இலக்கியம் முதல் எதிரியிடம் தாது அனுப்புவதாகும். இதனால் வீரவாகு தேவரை, வீரமகேந்திரபுரிக்கரசனாகிய சூரபன்மனிடம் தூதாக அனுப்ப என்னிய கந்தப்பெருமான், வீரவாகு தேவரை நோக்கி, நீ சூரபன்மனிடம் சென்று, சூரபன்மனை அணுகி, சயந்தனையும் தேவர்களையும் சிறையிலிருந்து விடுவித்து, நல்வாழ்வு வாழ் என்று அறநீதியைக் கூறு. அவன் செவிமடுக்காவிட்டால் அவனையும், அவனது உறவினையும் அழிக்க நாளையே நாம் போருக்கு வருவதாகக் கூறிவிட்டு வேகமாக இவ்விடம் வருக' என முருகக் கடவுள் கட்டளையிட்டார்.

வீரவாகுதேவர் முருகப்பெருமான் இட்ட கட்டளையைச் சிரமேற் கொண்டு வீரவாகு தேவர், வீரமகேந்திரபுரி செல்ல முன்பு சயந்தன் தேவர்கள் சிறையிட்ட இடத்தைப் பார்க்கும்படி இந்திரன் கேட்டுக் கொண்டான். வீரவாகுதேவர் அவ்வாறாகட்டும் என அருளினார். பின்னர் வீரவாகு தேவர் பூதப்படைகளுடன் வீரமகேந்திரபுரி செல்லத் தொடங்கினார்.

முதலில் வீரவாகுதேவர் சதங்கை ஓலிக்கக் கந்தமாதன மலையின் உச்சியின் மீது ஏறினார். வீரவாகுவின் பாரம் தாங்காது மலை பிளந்து நிலத்தில் அழுந்தியது. போரில் ஒளிந்து கொண்ட தாரகனின் படைகள் அழிந்தன. வீரவாகுதேவர் விசுவரூபம் எடுத்தார். எல்லா உலகமும் தெரிந்தன அசரர் பயந்து ஓடினார்கள். வீரவாகுதேவர் முருகவேளைத் தியானித்தார்.

“ஆவதோர் காலை எந்தை ஆற்று தடந்தோள் வாழ்க!
ஸுவிரு வதனம் வாழ்க முழுதருள் விழிகள் வாழ்க!
ஸுவடை நெடுவேள் வாழ்க! தொல்படை பிறவும் வாழ்க
தேவர்கள் தேவன் சேயோன் திருவடி வாழ்க என்றார்”

இனி இவ்விசுவ உருவத்தால் யாதும் சுகமில்லை. அநாவசியமாக உயிர்கள் அழிந்து விடும் பொருட்கள் சேதமாகுமென நினைந்த நல்லருள் கொண்ட வீரவாகுதேவர் விசுவ உருவத்தை ஒடுக்கினார். சிறிய உருவம் எடுத்த வீரவாகுதேவர் முன்போல மலையை உண்டாக்கி விட்டு வானமார்க்கமாகப் பறந்தார். இதனால் பல அந்தங்கள் உண்டாயது. கந்தவேள் மகேந்திரபுரியை அழிப்பாரென நம்பினார் வீரவாகுதேவர். வீரமகேந்திரபுரியின் வடபுற வாயிலை அடைந்தார். பல எதிர்ப்புக்களையும் தாண்டினார். இலங்கையின் மூன்று சிகரங்களில் நடுச்சிகிரத்தில் தாவிவந்து ஏறிநின்று, மகேந்திரபுரியின் அழகினையும் மாடங்கள் கூடங்கள் முதலியனவற்றின் ஏழில்களைக் கண்டு ஆச்சரியம் கொண்டார். சேனைகள் அசரபடைகள் எந்த நேரத்திலும் போருக்கு ஆயத்தமாக இருந்தன. ஆயிரத்தெட்டண்டங்களின் வனப்புகள் ஒன்று அழகன்று என நினைந்து அணுவிலும் அணுவாக மாறினார். மகேந்திரபுரியினுள்ளே சென்று விட்டார். வீரவாகுதேவர் அங்கு வாயுதேவன் முதலாகப் பல தேவர்கள் வருந்துவதைக் கண்டார் முதலில் சிறைச்சாலையைத் தேடிச் சென்று சயந்தன் முதலியோருக்கு ஆறுதல் கூறவேண்டிய கடமையை நினைந்தார் வீரவாகுதேவர். அதனால் சிறைச்சாலை எங்குண்டு எனத்தேடிக் கொண்டிருந்தார்.

வாழிய ஆனினம்

வாழிய ஆனினம் வழுத்திடு தெய்வமாய்
 வாழிய ஆனினம் வளம்நிறை நிதியமாய்
 வாழிய ஆனினம் வாழ்வநேர் அமுதமாய்
 வாழிய ஆனினம் வையகம் வாழவே!

ஆவினைப் பிள்ளையாய் அணைத்துக் கொள்ளுவோம்
 ஆவினைப் போற்றியே அமைதி காணுவோம்
 ஆவினை அணைத்துபால் அமுதை உண்ணுவோம்
 ஆவினை அணைத்தகத் தழுகு காணுவோம்.

மங்கல வாழ்வினை மகிழ்வொ டேந்பவர்
 செங்கம் லத்துச்சேய் செல்லி ஆகியே
 அங்கிருந் தருட்டிரு ஆவை நோக்குவர்
 பொங்கிடும் வாழ்வினிற் புனிதம் பொலியவே.

புகலியர் கோன்புகழ் புனித ஆதரு
 மிகவுயர் பாலினை மேன்மைத் தயிரினை
 சகம்விழை சாணியைச் சலத்தை நெய்யினை
 சுகந்தரு மருந்தெனச் சொல்வர் தூயரே.

மந்திர மாவதும் மதியைத் தருவதும்
 சிந்தனைத் திரளிடைத் தேந்ற மனிப்பதும்
 வந்தனைக் குரியதாம் வளமார் நீற்றினைத்
 தந்தஆ சாணத்தா லாமென வாழ்த்துவோம்.

பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை அவர்கள்

சிவபூமி கண்தூஞர் சுபை

தானங்களில் சிறந்த தானமான கண்தானத்தைச் செய்ய
 முன்வாருங்கள் உங்கள் இறப்புக்குப் பின் பார்வையற்று இருக்கும்
 ஒருவருக்கு ஒளி கொடுக்க நீங்கள் உதவுங்கள். வாழும் போதே
 இப்புண்ணிய காரியத்துக்கு ஒப்புதல் தாருங்கள்

நூட்டர்புகளுக்கு:

கண்வைத்திய நிபுணர்கள்

ஆறு. திருமுருகன்

நூலைப்பீ

021-222 6550

Dr. ச. சுகதூஞன், 021-222 3645

Dr. சௌந்தா, 021-222 3149

யாழ். போதனா வைத்தியசாலை

யா காவா ராய்னும் நா சாக்ச

திரு. நா. நல்லதம்பி அவர்கள்
(ஓய்வுபெற்ற அதிபர்)

மெய் வாய் கண் முக்கு செவி என்னும் ஜம்பொறிகளுள், வாயிலிருந்து வெளிப்படும் புலன், சுவையெனக் கூறப்பெறுகிறது.

சுவைக்குக் காரணமாயிருக்கும் நா, உணவின் சுவையையும் சொல்லின் சுவையையும் உணர உதவுகிறது.

“சுவை ஓளி ஊறு ஒசை நாற்றும் என்று ஜந்தின் வகை தெரிவான்கட்டே உலகு” என்னும் குற்பாவிலே சுவை முதலிய ஜந்து புலன்களின் தன்மைகளை அறிந்து அதன் வழி வாழ்தல் ஞானிகளுக்கே இயலும். அவர்களின் வழிகாட்டலிலேயே உலகம் இயங்குகிறது எனத்தெய்வப் புலவர் கூறுகின்றார்.

“உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே” என்ற முதுமொழியையும் நாம் கவனிக்கலாம்.

இங்கே சுவையாகிய புலன்டக்கத்திலே உணவின் சுவையிலும் பார்க்கச் சொல்லின் சுவை-பேச்சின் சுவையே முக்கியமாகப் பிரதிபலிப்பதைக் கவனிக்கலாம்.

நிச்சயமாக, ஞானிகள் (உயர்ந்தோர்) உணவை, உயிரோடு இருப்பதற்காக உண்பவர்கள், உண்பதற்காக வாழுமாட்டார்கள்.

அந்தப் பெரியார்களுடைய சொற்கள், ஏனையோருக்கு மந்திரமாயும் தந்திரமாயும் மருந்துமாயும் ஆகிவிடும் என்பதால், அந்தச் சொற்கள் உண்மையான, நன்மையான ஆக்கத்துக்கு வழிகாட்டலாக அமைய வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

பெரியோர்களின் வழிகாட்டலில் வாழும் மக்கள் அனைவரும் சொற்சோர்வுபடாமல் உண்மையான உரையாடலில் தம்மைப் பக்குவப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். மற்றைய புலன்களினால் வருகின்ற தீமையிலும் பார்க்க, நாவின் தவறுதலினால் வரும் தீமை மீளப்பெற முடியாத ஒன்றாகி விடுகிறது.

“தீயினாற் சுட்டபுன் உள்ளாறும் ஆறாது
நாவினாற் சுட்ட வடு” என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

தீப்புண்ணை மாற்றலாம்; நா சுட்ட வடுவை மாற்ற முடியாது என்கிறார். புண்ணை மாற்றலாம்; வடுவை மாற்ற முடியாதென்பது யாவரும் அறிந்ததே.

அதனால் “யா காவாராயினும் நா காக்க; காவாக்கால் கோகாப்பார் சொல்லிமுக்குப்பட்டு” என்று புத்திமதி கூறியிருக்கிறார் செந்நாப்புலவர்.

உலகப் பொது மறையாக யாவராலும் போற்றப்படுகின்ற திருக்குறள் நாலைப் பாடிய திருவள்ளுவரே மிகவும் அவதானமாகவே பாடல்களைச் சொல்லியிருக்கிறார் என்பதும், சிலவேளை தான் சொல்லுவதில் தவறுகள் இருக்குமோ இல்லையோ என்று ஆராய்ந்து மெய்ப்பொருளைக் காண்பது தான் அறிவுடையோர்க்கு அழகு என்று ஆராய்ந்து மெய்ப்பொருளைக் காண்பது தான் அறிவுடையோர்க்கு அழகு எனவும், நாவடக்கமாகக் கூறியிருக்கும் ஒரு குற்பா இதோ,

“எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு” என்பது அப்பாடல்.

இது போலவே, இராமாயனக் கதையைத் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கேற்ப பாடிய கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரும்,

“ஒசை பெற்று உய்பாற்கடல் உற்று ஒரு பூசை முற்றவும் நக்குபு புக்கென,
ஆசை பற்றி அறையலுற்றேன்-மற்று, இக் காசு இல்கொற்றத்து இராமன் கதை அரோ!” என அறையலுற்றேன் (கூறத்தொடங்கினேன்) என்ற சொல்லால் நாவடக்கம் கூறியிருப்பதும் நோக்கத்தக்கது. (பூசை-பூனை, காசு-குற்றும்)

இதுபோலவே, மற்ற இதிகாச காவியமான பாரதத்தையும், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலிய செந்தமிழ் நூல்களையெல்லாம் அப்பூலவர்கள் தம் நாவினாலே ஓதியனர்ந்து இலக்கியச்சுவை நிரம்பச் சொல்லியிருப்பதனாலேதான் நாமும் சுவைத்து இன்புறுகின்றோம்.

நமது நாவினாலே உண்மையான, சுவையான, இனிமையான சொற்களையே பேசிப் பழக்கப்படுத்த வேண்டும்; நாவை நம் வழியிலே கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்க வேண்டும் என்பது தான் “நாக்காக்க” என்று வள்ளுவர் சொன்னதன் பொருளாகும்.

“உண்மைக்கு அரிச்சந்திரன்” என்று ஒரு அரசன் வாழ்ந்து காட்டுகிறான். அவனுடைய கதை மூலம் உத்தமனாய் வாழ்ந்து மறைந்த மகாத்மா காந்தியை நாம் அறிந்து வைத்திருக்கிறோம்.

இவர்களைப் பின்பற்றி நாமும் நாவடக்கம் உள்ளவர்களாக வாழ்ந்து காட்டவேண்டும்.

“இந்த நாக்கு எலும்பில்லாத நாக்கு; வேண்டுமானால் எதையும் பேசலாம்” என்று இன்னொரு எலும்பில்லாத நாக்கினாலே ஒருவர், நாக்கையல்ல, நம்மை இழித்து ஏசஞ் சந்தர்ப்பங்களை நாம் ஆக்கக் கூடாது.

இதற்கு வழி, நாம் நல்லனவற்றையே எப்பொழுதுஞ் சிந்திக்க வேண்டும்; நல்ல சொற்களாலேயே-இன்சொற்களாலேயே எமது உரையாடல்களைச் செய்ய வேண்டும்.

“நற்றவா உனை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே” என்று திருநாவுக்கரசு நாயனார் உறுதிபட உரைக்கிறாரென்றால், அவ்வளவுக்கு அவர் நாவைப் பழக்கப்படுத்தியுள்ளார் என்பது தெரிகிறது. அதுபோல நாமும் நல்ல முறையிலே பேசிப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

நாவன்மை, பேச்சுவன்மை என்பது ஒரு திறமை. எல்லோருக்கும் அது அமைந்து விடாது. அதை நல்ல வழியிலே வளம்படுத்தினால் “நாவலர்” என்றோ, “நாவுக்கரசர்” என்றோ பெயர் பெறலாம். ஆனால் தீய விழியிலே சொற்பிரயோகஞ் செய்தால் அது மிகவும் ஆபத்தாக முடியும் என்பதை நாம் நினைவிற் கொள்ள வேண்டும்.

சேர் வின்செஸ்ற் சர்ச்சில் தனது பேச்சாற்றவினால் இரண்டாவது உலகப்போரில் ஆங்கிலேயருக்கு வெற்றியைத் தேடித் தந்தார்.

மகாத்மாகாந்தி தமது சத்திய வாக்கினால் இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரமும் பெற்றுக் கொடுத்தார்.

ஜவகர்லால் நேரு தனது பேச்சாற்றலால் இந்தியாவில் ஒற்றுமையை உண்டாக்கினார்.

சாரோஜினிநாயுடுவின் ஆங்கில வன்மை ஆங்கிலேயருக்கு அதிசயமாக இருந்தது.

ஆறுமுகநாவலர் தமது நாவன்மையால் தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் புத்துயிரளித்தார்.

அதே நேரம், ஹிட்லர் தனது பிழையான சர்வாதிகாரப் பேச்சால் உலக மக்களின் வெறுப்பைப் பெற்றான்.

நாவினுடைய ஆற்றலைப் பிழையான வழியிலே பயன்படுத்துவதனால் கேடு உண்டாவது போல, வீண்வார்த்தை பேசுவதும் நமக்குத் தீமையாக முடியும்.

தேர்தல் காலங்களிலே அரசியல் வாதிகள் பலரும் நடைமுறைச் சாத்தியமில்லாத பல வாக்குறுதிகளைக் கூறித்தமது வெற்றிக்குப் பாடுபடுவார்கள். பின்பு அவைகளைச் செய்ய முடியாமல், மக்களின் வெறுப்புக்கு ஆளாவார்கள்.

ஆகவே, நாம் எப்பொழுதும், நண்பர்களுடனுங் கூட பயனில்லாத பேச்சக்களில் ஈடுபாடாமல் இருப்போமாக.

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லற்க

சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.

சிலவேளைகளில் ஒரு பெரய் வார்த்தை-உண்மைக்குப் புறம்பான வார்த்தை பேசுவதனால், அதிலே நன்மை உண்டு எனக் கொண்டால், அப்படிச் செய்யலாம் என்று வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார்.

“பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த பூரைதீந்த

நன்மை பயக்கும் எனின்” என்பது குறள்.

உயிரோடு போராடிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு நோயாளிக்கு அல்லது அவரது நெருங்கிய உறவினருக்கு “பயப்படத் தேவையில்லை; எல்லாம் குணமாகிவிடும்” என்று வைத்தியர் கூறினால், அது அந்த நோயாளிக்கு ஒரு மனத்திடத்தையுண்டாக்கும்; அந்த வைத்தியர் சொல்லுகிறார் அது உண்மையாகத்தானே இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை நன்மையைச் செய்யும் என்ற வகையிலே இந்தப் பொய்யுரை மெய்யுரையின்பாற்படும் எனக் கொள்ளலாம்.

எதற்கும் நாம் பல தடவை சிந்தித்துச் சொற்களைக் கூறுவது தான் சிறந்தது. நமது நாவிலிருந்து உதிர்ந்த சொல்-நன்றோ தீதோ திரும்பிப்பெற முடியாதது என்பதை மாத்திரம் நினைவில் கொள்வோம்.

“கால் சறுக்கினால் நாம் விழாமல் சமாளிக்கலாம்

நா சறுக்கினால் அதிலிருந்து மீளவே முடியாது”

-பென்சமின் பிறாங்களின்

பன்றித்தலைச்சு

நீ பணித்த செய்கையினைச் செய்வேன்-நானும்

நின்னுரையே என்னுரையாய் உய்வேன்;

நீ நடத்தும் பாதையிலே நடப்பேன்-என்றும்

நின்னருளால் எத்துயருங் கடப்பேன்

நானெனவோன் றில்லையெனக் கொண்டேன் எங்கும்

நானலநீ நானலநீ கண்டேன்;

ஆன இன்ப மாக்கடலே தாயே-ஞான

அன்புருவே என்முன்வரு வாயே

சுவாமி இராமகிருஷ்ணர் பிரார்த்தனை

ஸழவள நாட்டின்கண் உள்ள பழம்பெரும் பதிகளுள் புதுமை மிக்க மட்டுவில் பன்றித்தலைச்சியம்மன் தலமும் ஒன்றாகும். ஸழவளநாட்டிலுள்ள கதிர்காமம், நல்லூர், நயினார்த்தீவு, வல்லிபுரக்கோயில் சந்நிதி போன்ற அருள்பாலிக்கும் அற்புதக் கோயில்களில் இதுவும் ஒன்று. அகில இலங்கை மக்களும் அன்புடன் வழிபடும் ஒரு பழம்பெரும் புதுமைமிக்க தலமாகும். இங்கே சைவர், பெளத்தர், கிறீஸ்தவர் மகமதியர் வந்து வழிபாடு செய்வதைக் கண்ணாற் காணலாம். அன்னையார்க்கும் சொந்தந்தானே. எல்லாரும் அவள் மக்கள் தாமே. அனைவருக்கும் அருள் பாலிக்கும் இந்த அம்மனைப் பன்றித்தலைச்சியம்மன் என அழைப்பார். இன்றும் ஒரு குடிலில் இருந்துகொண்டு அருள் பாலிக்கும் இந்தப் பன்றித்தலைச்சியம்மனை அறியாதார் யாழ்ப்பாணத்திலில்லை.

பன்றித்தலைச்சி யென்னும் பெயர் ஏற்பட்டதைப் பற்றிபல கதைகள் வழங்கி வருகின்றன. பன்றித்தலைதரு தெய்வம் என்றும் பன்றித்தலையையுடையதெய்வம் என்றும் கொள்ள இடமுண்டு. பன்றித்தலை தரு தெய்வமென்பதை பழங்கதைகள் நிருபிக்கின்றன. பண்டைக்காலத்தில் ஒரு பறைக்குலப் பக்தன் இக்கோயிலுக்குக்

கிழக்கே உள்ள வடலிக் கூடலில் ஒரு மாட்டைக் கொன்று இறைச்சியை எடுத்துக் கொண்டு தலையையும் தோலையும் அங்கே புதைத்தான் என்றும் அந்த மாட்டின் சொந்தக்காரன் அதை அறிந்து ஆளைக் கையும் மெய்யுமாகப் பிடித்தான் என்றும் உடனே பறைக்குலப் பக்தன் “ஆச்சி அபயம்!” என்று அலற மாட்டுத்தலை பன்றித் தலையாக மாறியதென்றும் கூறுவர். இக்கதையை சிறிது விளக்கி சிலர் பின்வருமாறும் கூறுவர். பண்டித்தலம் (பண்டு + இத்தலம்) காட்டார்ந்த பகுதியாக இருந்ததென்றும் அதையடுத்துப் பன்றிகள் இருந்தனவென்றும் மாடுகள் இப்பிர தேசத்தில் வந்து மேய்வது உண் டென்றும் இத்தலம் சோலைக்காடாக இருந்ததென்றும் சொல்வர். அக்காலத்தில் எந்த விதமான உருவமும் இருக்கவில்லை என்றும் ஒரு பிடம் மாத்திரம் இருந்ததென்றும் அதற்கு அங்கி அணிந்து விசேட காலங்களில் வழிபட்டு வந்தார்கள் என்றும் சொல்லக் கேட்டுமிருக்கிறோம். அக்காலத்தில் ஒரு பறைக்குலப் பக்தன் இக்கோயிலை முறைப்படி வணங்கி வந்தான்.

ஒரு நாள் அவன் பன் றி வேட்டையாடும்போது அவன் விட்ட அம்பு ஒரு மாட்டின்மேல் பாய்ந்து மாட்டினைக்

கொன்றுவிட்டது. மாட்டுக்காரன் ஒரு பெரிய நடப்புக் காரன். அவன் தன் னை மாட்டிவிடுவான் என்று பயந்த பக்தன் கண்ணீர் சொரிந்தான். மாட்டுக்காரனோ பெரிய நடப்புக்காரன் ஆயிற்றே. என்ன செய்வான் ஏழைப்பக்தன் ஆச்சி இன்றோடு இக்கொலைத் தொழிலை விட்டுவிடுகிறேன். என்னை நீ காத்தருள் என்று சரண் அடைந்தான். மாட்டுக்காரன் ஆட்கஞ்சன் வந்து விட்டான். பக்தன் நடுங்கினான் ஆட்கொள்ளும் காலம் வந்துவிட்ட படியால் அன்னை மாட்டுத் தலையைப் பன்றித்தலையாக்கி விட்டாள். பக்தன் பன்றித்தலைச்சி ஆச்சி என்றான். அன்று தொடங்கி பன்றித்தலைச்சி என்று வழங்கி வருகிறது என்பர். அன்னை பன்றித் தலையைத் தந்தபடியால் இப்பெயரைப் பெற்றனள் என்பர்.

பன்றித் தலைச் சி என் பதை பன்றித்தலையை உடைய தெய்வம் என்றும் கூறுதற்குரிய சான்றுகளும் உள். ஆனைமுகன் என்பது ஆனைமுகத்தை யுடைய பிள்ளையாரைக் குறிப்பது போல பன்றித்தலைச்சி என்பது பன்றித்தலையை யுடைய தெய்வத்தைக் குறிக்கும். பழை நூல்களில் வராஹி என்று குறிப்பது பன்றித் தலையையுடைய தெய்வம் என்பதை சேர். ஜோன். உட்ராப்ப் என்னும் ஆங்கிலேயர் தனது “தந்திரராச தந்திர” என்னும் நூலின் xxiiiம் அத்தியாயத்தில் கூறி இருக்கிறார்.

முதலில் இந்த வெள்ளையர் யார் என்பதைப் பற்றியறிய வேண்டுமெல்லவா? சென்ற நூற்றாண்டில் கல்கத்தா உயர்நீதி மன்றத்தில் நீதிபதியாகப் பணியாற்றும் போது அந்த நீதிமன்றத்தில் சில வக்கீல்கள் நெற் றியில் குங் குமப் பொட்டுடன் வருவதைக் கண்ட நீதிபதி அதை எதற்காக

அணிகிறீர்கள் எனக் கேட்டார். “கோரிய தைக் தரும் மகாதூர்க்கையின் பிரசாதம் இதுவென்று” பதில் சொன்னார்கள். அவர் அதன் உண்மையை அறிய விரும்பித் தூர்க்கையைத் தானும் வழிபட்டு வந்தார். உடனே அவர் கோரியதெல்லாம் கிடைத் தது. அன்றுமுதல் அவர் இந்து சாஸ்திரங்களை அதன் மூலமொழியில் படிக்க விரும்பிவடமொழியைக் கற்றார். பல நூல்களை ஆராய்ந்து பின்பு தூர்க்கையைப் பற்றிய தந்திர சாஸ்திரங்களில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டார். அவர் தந்திர சாஸ்திரங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து பதிப்பித்தார். அதில் தந்திர ராசதந்திரமென்பதும் ஒரு நூல். அதிற்றான் அவர் பன்றித்தலைச்சி வழிபாட்டைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார். அது பின்வருமாறு ஆகும். (She has the head of a boar (Kolasya) and her body which from her throat downward is that of a woman is of the colour of molten gold. Her hair is of a burning tawny colour. She has three eyes and eight arms. She is seated on a lion, Her five names are Varahi, Pancami, Visvanisaya, Bhadrakaumudi and Vartali, she shonld be meditated upon along with her parivaras.) ஆகவே பன்றித் தலையையுடைய ஒரு அம்மன் பழைய வடமொழி நூல்களில் இருந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதை வராஹி என்றும் பல புலவர்கள் எடுத்தான்டுள்ளனர். அபிராமி அந்தாதியில் தேவியின் நாமங்களைக் கூறும்போது அபிராமிப்பட்டார்.

நாயகி நான்முகி நாராயணிகை நளினபஞ்ச சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமளை சாதிநீச்சு வாயகி மாலினி வராஹி சூலினி மாதங்கிளன் றாயகி வாதி யுடையாள் சரணமரணமக்கே.

என்றும்
இராஜேஸ்வரி அட்டகத்தில் தேவியின் நாமங்களைக் கூறிக்கொண்டு போகும் போது

அம்பா குலதனு குசாங்குசதீ அர்த்தேந்து பிரம்பதாரி வராஹி மதுகைட பப்பிரசமநீ வாணி ரமசேவிதா மல்லாத் யாகுரமுக தைத்யதமநீ மகேஸ்வரி அம்பிகா சித்ருபி பரதேவதா பகவதி ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி என்றும்

வருவதைக் காணலாம். ஆகவே பன்றித் தலைச்சி என்பது ஒரு பழம் பெரும் தெய்வம் என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

ஆகவே பன்றித் தலையைத் தந்த தெய்வ மெனினும் பன்றித் தலையை யுடைய தெய்வமெனினும் இரண்டுக்கும் பொருந்தப் பன்றித்தலைச்சி அம்மன் ஒரு சிறு குடிலில் இருந்து கொண்டு பெரிய அற்புதங்களைச் செய்து வருவதை நாம் கண்ணாரக் காண்கிறோம். மாட்டுத் தலையைப் பன்றித் தலையாக்கிய அற்புதம் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் நடந்திருக்க வேண்டுமென்று கூறுகின்றனர் சிலர். மாட்டைக் கொண்று தின்னும் ஒரு சாதி ஒரு மாட்டைக் கொன்றதற்காக ஒருவனை குற்றவாளியென்று கருதமாட்டார்கள். ஆகவே இது அவர்கள் காலத்திற்கு முன்னரே நடந்திருக்க வேண்டும். மாட்டுக் கொலை பெரும் பாதகமாகக் கருதப்பட்ட சைவமன்னர் ஆட்சிக் காலத்திலேயே நடந்திருக்க வேண்டுமென்று எந்தக் குழந்தையும் ஓப்புக்கொள்ளும். சுவாமி ஞானப்பிரகார் ஒரு மாட்டை இறைச்சிக் காகக் கொடுக்கப் பயந்தே சிதம்பரம் ஒடி னார். ஆகவே அவர் காலத்திற்கும் முற் பட்டதாக இருக்கவேண்டும் அக்காலத்தில் மாட்டைக் கொல்வது ஒரு மகாபாதகமான செயலாகவிருந்தது. அது ஒரு தப்ப முடியாத குற்றமானபடியாற்றான் பறைக் குலப்பக்தன் பயந்து அழுதிருக்கவேண்டும். அதனாற்றான் அன்னை இரங்கி மாட்டுத் தலையைப் பன்றித் தலையாக்கித் தன் பெயரைப் பன்றித் தலைச்சி எனக்

காட்டியிருக்க வேண்டும். இன்றும் இக்கோயில் இருக்கும் நிலங்களாக அதை அடுத்துள்ள காணிகளும் பன்றித்தலைச்சி வளவு என்றே அழைக்கப்படுகின்றன. இந்தப் பன்றித்தலைச்சியம்மன் கோயிலை சின்னப்பா பூசாரியாரின் முதாதைகள் பரிபாலித்து வந்தனர். அதற்கு வேண்டிய பணிவிடைகளை சுத்தபோசனம் அருந்தும் கல்வயல் மக்கள் செய்து வந்தனர். திங்கள் தோறும் சிறப்பாகப் பூசைகள் நடந்து வந்தன. பன்றித்தலைச்சியம்மன் கோயிலுக்கு வந்து பட்டினியோடு போகிறவர் எவருமில்லை. நீர்ச்சோறும் புக்கையும் மோதகமும் எல்லாருக்கும் கிடைக்கும். இக்கோயிலுக்கு ஏராளமான நெற்காணிகளும் வளவுக்காணிகளும் உண்டு. இந்த வரும்படியை எல்லாம் சின்னப்பாப் பூசாரியாரும் அவர் முதாதையரும் அவித்துக் கொடுத்தும் கோயிற் பூசையை ஒழுங்காகச் செய்தும் மகிழ்ந்து வாழ்ந்து வந்தனர். இன்று அவருடைய மக்கள் இருவரும் அவரது சகோதரன் மகன் ஒருவரும் ஆக மூன்றுபேர் ஆண் டுக் கொரு முறை கோயில் நிர்வாகத்தை நடத்தி வருகின்றனர். இக்கோயிலில் பங்குனித்திங்கள், சித்திரை வருடப்பிற்பு, வைகாசி விசாகம், ஆவணிச்சதுர் த் தி, புரட்டாதி நவராத் திரி, மார்கழித்திருவெம்பாவை (கொடியேற்றம் அப்போதுதான்) என்பன விசேஷமாக நடத்தப்படுகின்றன. பங்குனித்திங்களிற்றான் பக்தகோடிகள் வைகறை தொடங்கி வந்த வண்ணமாக இருப்பார்கள். வருபவர்கள் எல்லாம் பொங்கலுக்கு வேண்டிய அடுக்கு களுடன் வந்து பொங்கிப்படைத்துப்பின் சாப்பிட்டு அன்னையின் அருள்பெற்றுச் செல்வர். அம்மாளாச்சி தீர்த்தமாக நின்றும் அனைத்துயிரையும் காக்கும் சக்தி புலனாகும். ஒருவாளி தீர்த்தமாவது தன் தலையில் வாராத பக்தர் இல்லை எனலாம்.

அன்னையின் பொங்கலையும் அதற்கேற்ற அயல் தோட்டங்களிலுள்ள கத்தரிக்காய்க் கறியையும் விரும்பியுண்ணாத மனிதால்லை. அன்று முழுநாளும் பூசையும் அபிஷேகமும் கலகலப்பாகக் கோயிலடியில் விளங்கும். பத்துமைலுக்கப்பால் நின்று பார்த்தாலும் பக்தர் செய்யும் (பொங்கல்) யாகப் புகை முகில்களுடன் கலப்பதைக் கண்ணாரக் காணலாம். தேவர்கள் தெய்வலோகத்தில் இருந்து இறங்கி அன்னையை வழிபட வந்து விட்டதாகவே அன்றைய காட்சியிருக்கும். தாயிடம் வரும் பிள்ளை என்ன ஆவலுடன் ஓடி வருமோ அதுபோல் அகிலாண்ட ஈஸ்வரியிடம் எல்லாத்திக் கிலுமிருந்து குழந்தைகள் ஆடியும் பாடியும் பிரதட்சனம் செய்தும் வந்துசேரும் காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். சிவயோக குருவும் அவர்களின் குருநாதராகிய செல்லப்பாச் சுவாமிகளும் இப்பூவுலகினில் நடமாடிய காலத்தில் வருடந்தோறும் பங்குனி மாதம் முதலாந் திங்களில் இத்தேவியின் தலத்துக்கு யாத்திரை செய்து பொங்கி வழிபாடாற்றி வந்தனர். சீவன்முத்தர்களாகிய இவர்களே ஆலய வழிபாடாற்றிய தலமன்றோ இது! இதன் மகிமைதானென்னே!

1958

1985ஆம் ஆண்டு சிங்களவர் தமிழருடன் கலகம் செய்தபோது எங்கள் குருநாதன் இங்கே சிறந்ததொரு அபிடேகம் செய்யும் படி கட்டளையிட்டார். அது அவ்வண்ணம் நடந்தது. கலகமும் ஒழிந்தது. பங்குனித் திங்கள்தோறும் சிலம்பு கூறல் என்னும் பாடல் பறைக்குலப் பக்தர்களால் படிக் கப் பட்டு வருகிறது. அதில் சிலப்பதிகாரக் கதை கூறப்பட்டபோதும் கண்ணகியின் பிறப்பு விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மதுரை மீனாட்சியின் கண்ணிலிருந்து பறந்த பொறிதான்

கண்ணகையானதென்பது அவ்வேடுகளின் சாரமாகும். தேவியைக் கண்ணகை என்று வைத்துப் பல் பக்தர்கள் பாடியுமிருக்கிறார்கள். பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை வயர்கள் பாடல் ஒன்றும் உண்டு.

இன்று இத்தலத்தில் இருப்பது சிவகாமி அம்மன் திருவுருவாகும். ஆகவே சிவகாமியாயும், பன்றித்தலைச்சியாயும், கண்ணகியாயும் அம் மன் இருந்து அருள்பாலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எவர் எவர் எவ்விதம் என்னி வழிபடுகின்றனரோ அவர் அவருக்கு அவ்விதம் அருள் செய்து கொண்டிருக்கும் ஆதி சக்தியாவள் எங்கள் அன்னை. கொடிய தொற்று நோய்களும் கலகங் களும் அன்னை பெயரைச் சொல்லவே அகன்றுவிடும். கண்ணோய் காரர் கொடுக்கும் கண்மடல்கள் அனந்தம். அன்னை ஏழைகளின் தெய்வம். எந்த ஏழையையும் கைவிடாள். இங்கே நீச்சோறு கொடுக்கும் வேளைகள் பல. பொங்கு கிறவர்கள் புக்கையை அங்கேயே பெரும்பாலும் கொடுத்துச் செல்வர். இக் கோயிலடியில் குழப்பம் செய்தவர் எவரும் மறுமுறை கோயிலடிக்கு வருவதில்லை. தீராத நோய் களை எத் தனையோ பேருக்குத் தீர்த்து வருகிறார்கள் எங்கள் அன்னை. நீர்வேலி மக்கள் பங்குனி மாதத்தில் வசந்தன் கவிபாடி வசந்தன் அடிப்பதுமுண்டு.

கார்த்திகைச் சோமவார விரதமும் பங்குனித் திங்கள் விரதமும் பிடியாத குழந்தைகள்கூட மட்டுவில் சரசாலைப் பகுதியில் காணமுடியாது. பெரும்பாலும் இப்பகுதி மக்கள் கோயிலுக்குச் சென்று பொங்கிவந்தே விரதம் முடிப்பார். அம்மன் கோயிலுக்குப் போவதில் குழந்தைகளுக்கு ஒரு தனி ஆர்வம். தாங்கள் வேண்டியதை

எல்லாம் அங்கே பெறலாம் என்பது அவர்களது எண்ணம். அதில் ஒரு பேருண்மையும் உண்டுதான். அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே என்றார் மணிவாசகரும். இக்கோயிலிலும் தங்கள் துக்கங்களைச் சொல்லி யார் யார் அழுகிறார்களோ அவர்களுக்கு எல்லாம் விமோசனம் கிடைப்பதாகக் காண்கிறோம். அன்னையைச் சரணடைந்து வழிபடும் அன்பருக்கு இன்னல் வரமுடியாது.

“உமையுமையொரு பாகனு மேகவுருவில் வந்தீங்கெமையுந் தமக்கன்பு செய்யவைத் தாரினி
யெண்ணுதற்குச் சமையங் களுமில்லை யீன்றெழுப் பாளொரு
தாயுமில்லை யமையுமூறு தோளியர் மேல்வைத்தத்
வாசையுமே”

ஆத்தாளை யெங்கள் அபிராம் வல்லியை
அண்டமெல்லாம் பூத்தாளை மாதுளை பூநிறத் தாளைப் புவியடங்கக்
காத்தாளை யங்குச பாசாவ் குசமுங் கரும்பு மங்கை
சேர்த்தாளை முக்கண்ணி யைத்தொழு வார்க்கொரு
தீங்கில்லையே.

-அபிராமி அந்தாதி

- நன்றி - சிவதொண்டன்

“மக்ஷ்மீவௌம் ஈயும் தேவி”

சங்கரத்தை பதி உறையும் தேவி
சஞ்சலம் நீக்கி அருளும் தேவி
பொங்கிலூடும் நல்அரவினோடும்
புன்னகையோடுறையும் தேவி
குங்குமம் விரும்பிடும் நற்தேவி
குவலயத்தோர் போற்றும் தேவி
மங்கையர் போற்றி ஏற்றும் தேவி
மகிழ்வெலாம் ஈயும்தேவி
பங்குனி உத்தரநன்னாளில் சங்கரத்தை பத்திரகாளி அம்பாள் தேர் உற்சவமாகும்.

பத்திரகாளி எனும் நாமங்கொண்டதேவி
பக்தர்கள் போற்றும்தேவி
புத்திபலம் செல்வம் குறைவின்றி
புவனியோர்க்கக்கருஞும் தேவி
எத்திக்கும் புகழ்ந்து மிளிரி
எழிலாய் புளியிலுறையும்தேவி
இத்தரணியில் இரந்து வணங்குவோர்
இன்பங்களெலாம் நல்கும்தேவி

சங்கரத்தை சி.சபாநாதன்

உங்கள் அபிமான “அருள் ஓளி” கிடைக்கும் இடங்கள்

அலுவலகம்
ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி மணிமண்டபம்
கோவில் வீதி,
நல்லூர்.

மணதுப் பிறவியன் மான்பினை ஆற்வோம்!

“அரிது அரிது மானிடராய் பிறத்தல் அரிது” என்றார் ஓளவையார். இப்படிப் பெருமை பேசும் நாம் இப்பிறவி எப்படிக் கிடைத்தது? இப்பிறவியை நாம் பெறக் காரணகாரியங்கள் எவை? இப்பிறவியின் பயன் யாது? என்று எண்ணுவதில்லை. நம்மில் மிகப்பெரும்பான்மையேர் இது பற்றி என்றுமே எண்ணாத போதும், ஞானிகளும், மகான்களும், முனிவர்களும், இது பற்றி என்றுமே எண்ணாத போதும், ஞானிகளும், மகான்களும், முனிவர்களும், அறிஞர்களும், சித்தர்களும் அன்றும் இன்றும் இதுபற்றி அயராது நன்கு சிந்தித்து எமக்கு நல்வழி காட்டியுள்ளனர்.

எல்லாம்வல்ல கடவுளுடைய திருவடிகளை அடைவதற்காகவே நாம் பிறவு எடுத்தோமாதலால் அந்தக் திருவடிகளைச் சிந்தித்தலும், தியானித்தலுமே எமது தலையாய கடனாகும். இன்றைய காலகட்டத்தில் இறைவழிபாடு இல்லாத மனிதன் விலங்கு எனவும், கடனாகும். இறைவழிபாடு செய்கின்ற மனிதன் தேவன் எனவும் நாம் உணர வேண்டும்.

உடலறிவு, ஆற்றல், திறமை, நல்லொழுக்கம், வல்லமை, அழகு இப்படியாக மனிதனுக்கு மனிதன் மிகப்பெரும் வேற்றுமையுடன் பிறக்கின்றானே. இதன் மாமம் தான் என்ன? இதற்கு விடைக்கறும் இந்துமதம் ஒருவன் இப்புவியில் வாழும் வாழ்வு அவன் முற்பிறப்பில் செய்த பாவபுண்ணியங்களின் பயன் என விளக்கியுள்ளது.

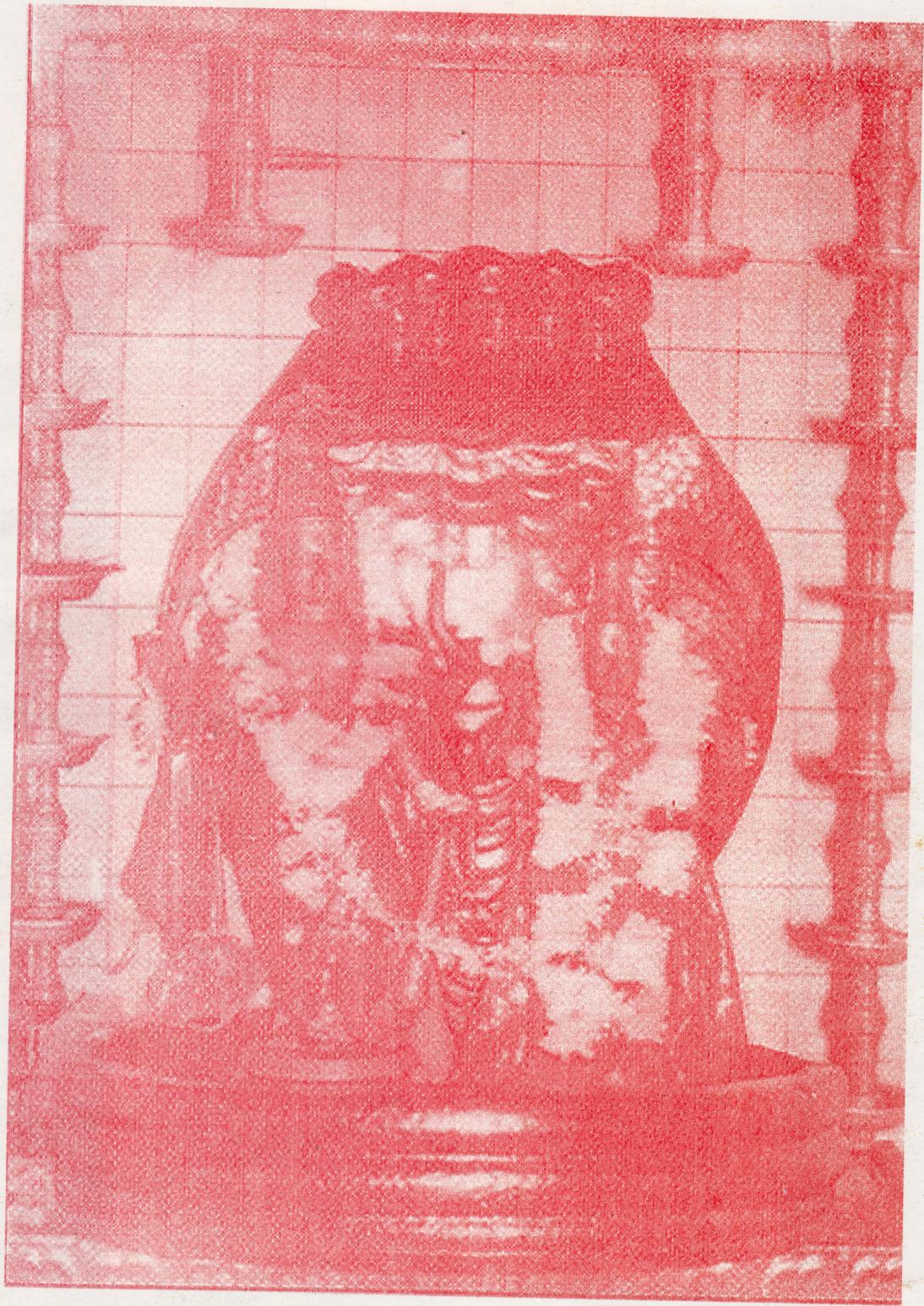
ஆகவே பிறவு எடுத்ததன் நல்ல பயன் இறைவனை நாம் எல்லோரும் உள்ளனபோடு, புனிதமாக வணங்கி முத்தியின்பம் பெறுவதேயாகும். சிவபெருமானே முழுமுதற்கடவுள். அவரே உலகத்திற்குக் கார்த்தா. ஆகையால், நாம் அவரது பாதக்கமலங்களைப் பணிந்து எமது பாதகமலங்களைப் போக்கிக் கொள்ளலாம். நல்லைந்கா ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் இதைத்தான் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

கடவுளிடம் பக்தி செலுத்த வயதும் தோற்றமும் குறுக்கிடாது. கல்வி, செல்வம், ஜாதி, பலம் முக்கியமல்ல. நல்ல ஆசாரம், நந்துணம் இவற்றிலும் செலுத்துவதில்லை. அவர் அன்பு ஒன்றையே எதிர்பார்க்கிறார். அன்பு இல்லாதவருக்கு தானமும் தவமும் செய்யாதவருக்கு விண்ணுலக வாழ்வு நிராகரிக்கப்படும். இதனால், அவன் மீண்டும் பிறந்தே ஆகவேண்டும்.

இந்த நிலையிலுள்ள மனித வாழ்வில் நீாக்குமிழிக்கு நிகரான சொற்ப காலத்தில் நன்மையைச் செய்து புண்ணியத்தைத் தேடிக்கொள்ளுதல் வேண்டும். வங்கிக்கணக்கில் பணம் இருந்தால் தான் தேவைக்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியும். சொர்க்கம் என்றும் வங்கியில் புண்ணியம் என்ற பணத்தைப் போட்டு வைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இந்தப் பிறவியிலே புண்ணியத்தைச் செய்தால் அதன் பயனை நிச்சயம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மானிடப் பிறவி எடுத்த நாம் முதலில் மனிதனாக வாழப்படக் வேண்டும். உமது மனம், மொழி, மெய் ஆகிய மூன்றாலும் அறம் புரிய வேண்டும். புனிதமான மனத்தால் செய்யும் அறம் கடவுள் உணர்வும் நற்சிந்தையும் ஆகும். மொழியால் புரியும் அறம் ஆண்டவன் திருநாமம் ஒதிடப் புகழ்பாடுதலும் பிறருக்குத் துன்பம் பயவாத மொழிகளைக் கூறுதலுமாகும். உடலால் புரியும் அறம் பதியை மலர்கொண்டு பரவுதல் அடியார்களுக்குத் தொண்டு பூணுதல் பிற உயிர்களுக்கு நன்மை செய்தலுமாகும்.

தொகுத்து தருபவர்: கிருஸ்னசாமி ஐமுனாதேவி
யா/மானிப்பாய் மகளிர் கல்லூரி

சங்கரத்தை பத்திரிகாவி அம்மன் கோயில்
மலூபார்த்தி அம்மன்

மட்டுவேல் பண்ணித்துறைவச்சி கண்ணாகி அம்மன் கோயில்
மூலமூர்த்தி